

KIIPELY

NRO 1/15 6 € www.climbing.fi

**VAASA
BOULDER
FEST 1-3.5.
2015**

OVER 400 PROBLEMS   #boulderfest2015
FREE CAMPING FOR THE FIRST 100 (register online)
OPEN COMPETITION For more information go to www.highsport.fi
AFTER BOULDERS PARTY by **HIGHSPORT**

Antti Ahola

PÄÄKIRJOITUS

Kiipeilyvälineiden kauppa on yhä enemmän siirtynyt nettiin. Tyypillinen asiakas selailee ja vertailee eri myyjien sivustoja, käy sitten paikallisessa kiipeilyvälinekaupassa sovittamassa tossuja, paitaa tai valjaita ja tilaa ulkomaisesta sivustosta. Asiakas saa halvemmallaa, ja kaikki on hyvin. Vai onko sittenkään? Netistä ostamisen lisääntyessä paikallisten kiipeilyvälinekauppojen myynnit laskevat, ja lopulta kauppa ei vain ole enää kannattavaa. Loppupelissä hintaero verkkokaupan ja kivijalkamyymälän välillä ei kuitenkaan usein ole suuri, ja lähikaupastakin voi kysyä mahdollista alennusta, varsinkin jos ostaa enemmän, tai kavereiden kanssa kimpassa. Kun lähikaupan ovella on ”liike lopetettu”-lappu, on turha valittaa, että ”missäs mä nyt sovitan niitä tossuja?”.

Tällaisen kehityksen lopputuloksena meillä ei enää kohta ole edes näitä ”sovituspaiikkoja”. Ja entä kun se juuri ostamasi kallis gore-takki ei olekaan sopivan kokoinen tai pahimmassa tapauksessa vaate, tossut tai väline hajoaa heti kättelyssä...

Kun ja jos kivijalkakaupat häviävät, et voi enää marssia tutun myyjän luo vaihtamaan sopivaan kokoon tai viemään välineitä korjaukseen. Kengät ja vaatteet kannattaa ostaa vain sovittamalla, ja koneen näytöllä tämä ei onnistu. Tuttu asiantunteva myyjä osaa neuvoa, ja ehkä estää sinua tekemästä harkitsematonta ”vääää” kallista ostosta. Luotettavan ja asiantuntevan tutun myyjän arvoa ei voi lii-kaa korostaa. Joka kerta ostaessasi ulkomaisilta nettimyymälältä, teet osaltasi päätöksen, jolla kaikki kiipeilyvälineiden kauppa siirtyy verkkoon. Toki osalla nettikauppojakin palautukset ja vaihdot pelaavat, mutta olen myös kuullut muunlaisia kauhukertomuksia.

Nettimaailmassa et saa ystävällistä hymyä ja palvelua. Rehellisyyden nimissä pitää sanoa, että aina se oikean myyjänkö olemus ei ole liian aurinkoinen, mutta tämä lienee rekrytointi- ja koulutus-ky-symys. Enkä nyt puhu kiipeilyvälinesektorista, vaan koko maamme myymälä – ja myyjäkulttuurista.

Yksi hyvä suuntaus voisi olla, että kotimaiset toimijat kehittäisivät nettikauppaa toimivampaan suun-taa – osin näin on jo tehtykin. Tällöin voit sovittaa ja kokeille sekä vertailla vatteita ja välineitä ja sitten kotona rauhassa tehdä ostopäätöksen ja tilata samalta toimijalta. Tällöin myös käyttämäsi rahat jää-vät kotimaahan, ja tällähän on työllistämisen ja verotuksen kautta positiivinen vaikutus meidän kaik-kien elämään.

Kevään ja kesän odotusta – hei se on jo ihan ovella!

Päätoimittajanne Jari Koski

SISÄLLYS

- 4 Spotteri
- 9 Albarracin
- 12 Nordic Youth Camp 2014
- 16 Petzl Rock Trip
- 22 Junnu PM-boulder
- 24 Junnu PM-köysi
- 26 Galleria
- 32 Suomen kiipeilygeologiaa, osa 5
- 34 Suolaa, aurinkoa & punaista graniittia
- 39 Tuotetestit
- 40 Adlitzgräben
- 42 Kuinka nostan greidiä?
- 45 Sakun palat
- 46 Tiedotteet
- 50 Tuoteuutuudet

KANSI | Sami Koponen, Fail Compilation 8a, Kuopio. Kuva Sami Romppainen.

KIPEILY 1/2015

Julkaisija Suomen Kiipeilyliitto ry., Erätie 3, 00730 HELSINKI, puh. 09-224 32 907. ISSN 2323-3745. **Päätoimittaja:** Jari Koski, 040-586 8123, jari.koski@climbing.fi.

Ulkoasu, taitto: Satu Bredenberg, Again Design **Avustaja:** Rami Haakana, Mina Jokivirta, Sampsa Jyrkynen, Sampo Kiesiläinen, Saku Korosuo, Olli-Pekka Manni, Tomi Nytorp, Juha Olli, Perttu Ollila, Veera Turkki, Santeri Turkulainen sekä SKIL valiokunnat. **Paino:** Oy Trio-Offset Ab | Levikki: n. 4000. **Aineisto:** teksti word-tiedostona ja kuvamateriaalit erikseen Jari Koskelle: jari.koski@climbing.fi tai postitse: SKIL/Jari Koski, Erätie 3, 00730 Helsinki. **Teksti:** Älä tee tekstiin sisennyksiä tai muita asettelumuokkauksia. Erota kappaleet välirivillä. Lähetä tekstistä valmis viimeinen versio, oikolue mielellään ennen lähetystä. Ota yhteyttä Jari Koskeen, jos aineistosta ei ole sovittu etukäteen. Toimituksella on oikeus editoida tekstiä. **Kuvat:** digikuvat kameran suurimmalla resoluutiolla. Kuvan oltava 1:1-koossa 300 ppi, esim. galleriaan n. A4-koossa 300 dpi. Alle 500 kt:n kuvia ei pysty painamaan edes pienessä koossa. Kuvien tallennusmuoto tiff, psd tai jpg. Jpg-kuvat alkuperäisinä säätämättöminä. Jpg:n tallentaminen uudestaan jpg-formaattiin pakkaa jo pakattua kuvaa jolloin kuvan laatu heikkenee entisestään. Itse skannatut kuvat mielellään RGB-muodossa. Kuvaajien nimet painetaan aina kuvan ja jutun yhteyteen. Liitä mukaan kuvaajan nimi sekä kuvatestit; paikka, kuvaaja, kiipeilijä(t), reitti ja vaikeusaste ym. tiedot. Emme mielellään julkaise kuvia, jotka on jo julkaistu muussa lehdessä, blogissa tai www-sivuilla.

Seuraavat Kiipeilylehdet: 2/2015 kesännumero aineisto 10.5.2015 ilmestyy kesäkuu 2015 | 3/2015 syysnumero aineisto 10.9.2015 ilmestyy lokakuu 2015

Kiipeilylehti postitetaan maksutta Kiipeilyliiton jäsenseurojen henkilöjäsenille. Muille tilaukset osoitteesta lajipalvelut@valo.fi. Vuoden kestopilaus 16 €/vuosi. Irtonumerohinta 6 €. SKIL jäsenseurojen jäsenten osoitteenmuutokset ja muut postitukseen liittyvät asiat hoitavat Kiipeilyliiton jäsenseurat. Osoitteenmuutoksissa tai kun et ole saanut lehteä, ota ensimmäiseksi yhteys omaan seuraasi. Seurat hoitavat osoitteiston päivityksen SLU/Valo lajipalveluun: lajipalvelut@valo.fi. **Ilmoitusmyynti:** Jari Koski, jari.koski@climbing.fi. Media-kortti osoitteesta www.climbing.fi. Toimitus ei vastaa tilaamatta lähetetystä materiaalista, sen palauttamisesta, lehdessä julkaistujen kirjoitusten sisällön aiheuttamasta mielipahasta eikä juuri mistään muustakaan :) Lehden julkaisijan vastuu mainoksien julkaisussa tapahtuneissa virheissä rajoittuu mainoksen hintaan.

Suomessa, ja suomalaisten toimesta, ehdittiin edellisen Kiipeilylehden ilmestymisen jälkeeseen kiipeämään ennen loskakelien ja talven tuloa.

Toistoja ja toistoja

Koko ajan tasoaan nostava Ilari Kelloniemi toisti Nallen ensinouseman Sipoon klassikon **Globalist, 8B+**. Ile toisti myös nopeasti uuden Sipoossa sijaitsevan **One for sorrow, 8A** sekä kiipesi köydellä **Jaakobin painin 8b+** Nummessa. Marraskuun lopulla Ile teki ensimmäisen toiston Haapakosken avaamaan reittiin **Armoton, 8B+**. **One for sorrow** toistivat myöhemmin myös Sauli Kiema ja Sami Koponen.

Muita toistoja Helsingin alueella:

Kuutti "Skude" Heikkilä **One for sorrow, 8A**, Skude ja Juha Paatinen **Unusual suspect, 8A**, Myllis. Markus Muinonen **Spider Pig, 8A**, Sipoon. Anssi Venho **Hattivatti 8A**, Myllis.

Jyväskylässä Juho Kauppinen ja Ilkka Unkuri, **Forte Risoluto, 8A**.

Jani Lehtola avasi pohjois-Ruotsin Rian:ssa **Livstid assis, 8A**.

Turussa Tuomo Vainio kiipesi reitin **Nokipolvi 8A**, Valkeavuori.

Joel Lappalainen "aka" ToF nosti kerralla roimasti bouldergreidiään hyppäämällä perinteisesti kovista greideistäan tunnetussa Fontussa klassikko-dynon **Rainbow Rocket, 8A!** Joel kiipesi reitin yöllä otsalamppuje valossa, neljänellä yrityksellä: kaksi harjoitushyppyä, että padit satiin oikeille paikoille, ja sitten toisella oikealla yrkällä! Respect, ja onnittelut Joelille ekasta 8A:sta

Roosa Huhtikorpi

Jani Lehtola

Sami Koponen,
Pinturas Buldestres sit.

Livstid assis 8A+
topout Jani Lehtola.

Anssi Laatikainen

Jernej Kruder, Globalist, 8B+.

Jani Lehtola

Hall assis FA 7C+ Jani Lehtola.

Jarkko taas iskussa

Vakavista terveysongelmista kärsinyt, ennen sairastumista nopeasti huippusuorituksiin edennyt huippulahjakas Jarkko Linkosuonio näytti myöhään syksyllä, että mistä tosikiipeilijät on tehty: Jarkko kiipesi ensin Fontsussa flashinä **Magis Bus, 7B+**, sekä **Carnage assis, 7C**.

Palattuaan Suomeen hän kiipesi yhdessä sessiossa Jyväskylän boulderin **Paddington, 8A** sekä flashinä Sipossa **One Love, 7C+**, **Gammamma, 7B** sekä **Ei oo rakkautta, 7A**. Juuri ennen joulua Jarkolle taipui vielä Myllylisen **Hattivatti, 8A**. Kiipeilylehden kunniamaininta Jarkolle!

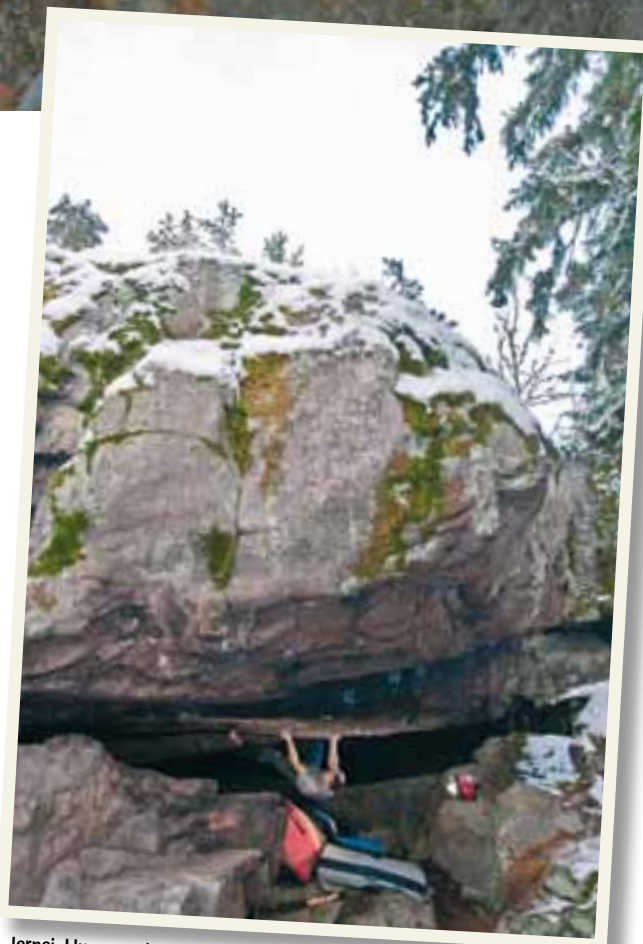
Jarkon kiinnostavaa tarinaa voi seurata osoitteessa <http://jarkkolinkosuonio.blogspot.fi>.

Paddington taipui myös Juho Kauppiselle.

Harvinaisempi nousu tapahtui Sotkamossa, kun Mira Alhonsuo toisti yhden maamme kovista mixta-linjoista: **Suentassu M9+**!

Aussein kotitutunut Kata Rahikainen jatkoi kovien köysireittien lähetyksiä kiipeämällä **Self Portrait, 8a**.

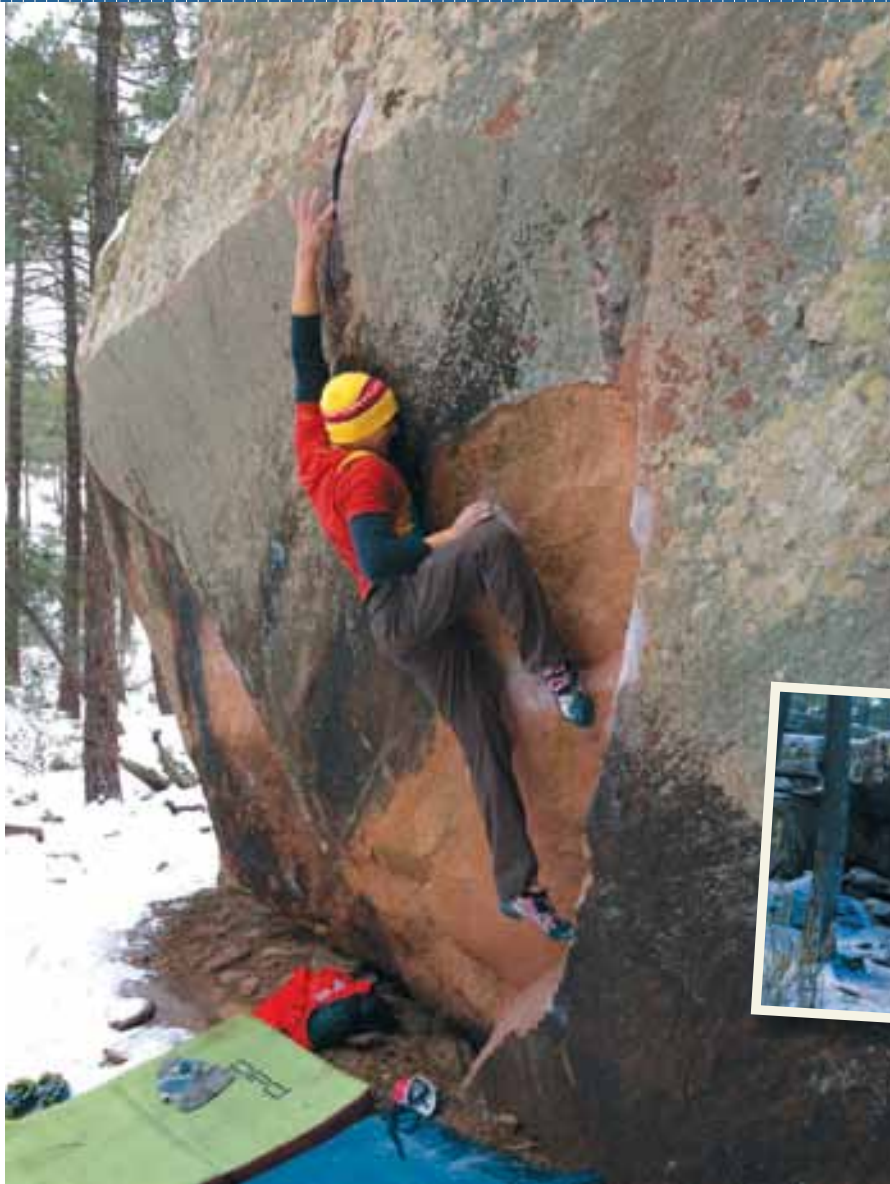
Kalymnoksella vieraili loka-marraskuun vaihteessa sekalainen suomalaisryhmä, jonka tykkinä hääpäsi väkivahva Kuutti Huhtikorpi. Hän kiipesi kuusi 8a-tasoista reittiä, muutamasta niistä on-sight. Samalla matkalla tuore

Anssi Laatikainen

Jernej, Hypergravity.

SM-hopeamitalisti Maria Skyttä kiipesi ensimmäisen 8a:ksi greidatun reittinsä, Telenoksen saarella sijaitsevan **Zorban**. Tosin sekä Maria että Kuutti pitivät reittiä helpompana.

Andy, Quimera.

Nallen matkassa

Nalle Hukkataival on taas tehnyt taikojaan eri puolella maailmaa. Ensinousuista mainittakoon **Good Hope, 8B**, Rocklandsissa, sekä tietysti laajaa kansainvälistä huomiota herättänyt ensinousu Itävallan Maltatalissa sijaitsevan Klem Loskotin klassikon istumalähtöön. Reitti on **Bügeleisen Sit Start, 8C/+** ja kyseessä on yksi maailman vaikeimmista bouldereista. Nalle teki myös ensimmäisen toiston Klem Loskotin myyttiseen reittiin **Emotional Landscapes, 8C**.

Red Rock Canyonilla Nalle toisti Woodsin ja Webbin kiipeämän **The Nest, 8C**. Gateway Canyonilla taipui **Medowlark Lemon, 8B+**.

Vuodenvaihteen jälkeen Nalle siirtyi Fontainebleauhin, ja sillä taipuivat mm. **Force du Destin, 8B+** ja **Gourmandise, 8B**.

Andy, Esperanza sit.

Elias Silvola

Kannattaa seurata Nallen edesottamuksia hänen blogissaan blog.nallehukkataival.com.

Jääkärien lähetyksiä

Jääkärit Andy Gullsten ja Sami Koponen olivat Roosa Huhtikorven ja Elias Silvolan kanssa tammi-helmikuun vaihteessa suosituksi talvikohteksi muodostuneessa Espanjan Albarracinissa. Ja lähetyksistä päätellen maamme puolustus on hyvällä tolalla!

Andy lähetti – paikoitellen todella surkeasta talvisesta säästä huolimatta – tukun kovia bouldereita.

1 kpl 8B+, 7 kpl 8B, 2 kpl 8A+ (toinen flash) sekä 10 kpl 8A (4 näistä flash)!

Osa näistä reisteistä koki Andyn ja muiden toimesta downgreidaamisen kohtalon, tässä kyseessä siis topogreidit.

Andy, Zatoichi.

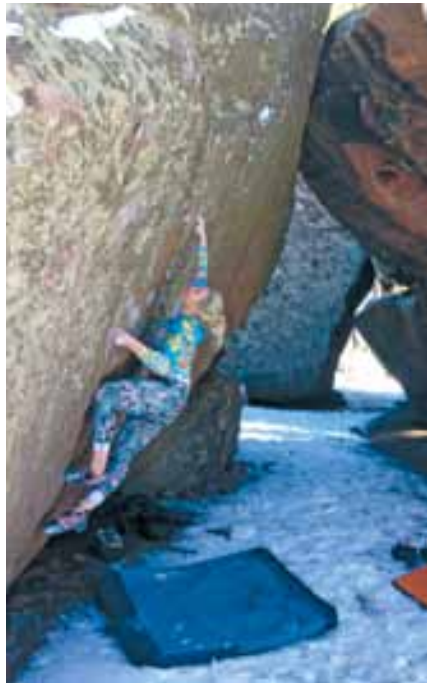
Roosa Huhtikorpi

Elias Silvola, Robabloques.

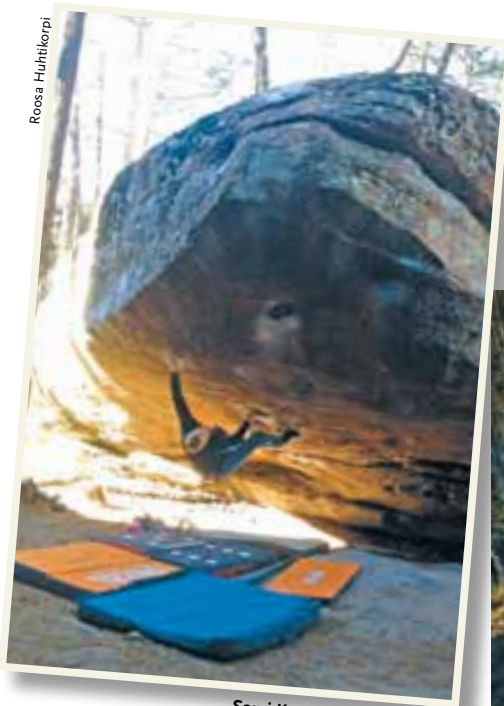
Kovimmat nousut (suluissa Andyn henk. koht. greidiarvio): **Quimera 8B+** (8B) sekä 8B-reiitit: **Earra Gaztala, The call of silence, Helicopters on peaches, Indian Secret Garden ss, direct, Mufasa, Esperanza sit (8A+), Bindu (8A+)**.

Sami sai kiivettyä seuraavat 8A-boulderit: **Cosmos, El Camino del ezceso, Binturas bul-**

Roosa, Raquel sit 7B.

Andy Gullsten

Sami Koponen, Cosmos 8A.

destres, Zatoichi (7C+), Zarzamora (7C) sekä Zombie Nation (7C+).

Roosa kiipesi mm. reitin **La Fuente 7c**, sekä ison joukon reittejä välillä 7A–7B+, mm. klassikon **Eclipse 7B**.

Lisäksi jokainen lähetti ison kasan 7A–7C+ reittejä.

Joona Sipi

Maija Eerolan kiipeää ensinousemaansa Zen oppitunti, 7c, Reventeenvuori. Luultavasti vaikein Suomessa naisen ensinousema reitti?

Roosa, La Fuente.

Andy Day Kjell

Anssi Laatikainen

Henna Mäkinen työsti Saltimbanquita 7B lumikuuurosta huolimatta. Vaivannäkö palkittiin myöhemmin lähetyksellä.

Juha Häikiö

Annan reitit

Anna Laitisella oli menestykseäs vuosi 2014 ja alkuvuosi 2015, tässä listattu Annan kiipeämiä köysireittejä:

Kevät 2014

8b, Ramadan, Siurana, Espanja (sessiossa)

8a, Pren Nota, Siurana

8a, Memorias de una Sepia, Siurana

7c+ Onsite, **La Ardilla Roja**, Siurana

7C+ Boulder, **Usual Suspect assis**, Myllis, Suomi

Kesä 2014

8b, L'Ami De Tout Le Monde, Ceuse, Ranska

8a+, L'ami caouette, Ceuse, Ranska

8a, Petit Tom, Ceuse, Ranska

8a, Alaska Kid, Voralpsee, Sveitsi (sessiossa) ja 9 kpl 7c+ köysireittejä

Anna Laitinen, Innuendo 8a, Margalef.

Talvikelkkailua Albarrachinissa.

Reosa Huhtikorpi

2015 Tammikuu

8a+, El Fustigador, Margalef, Espanja

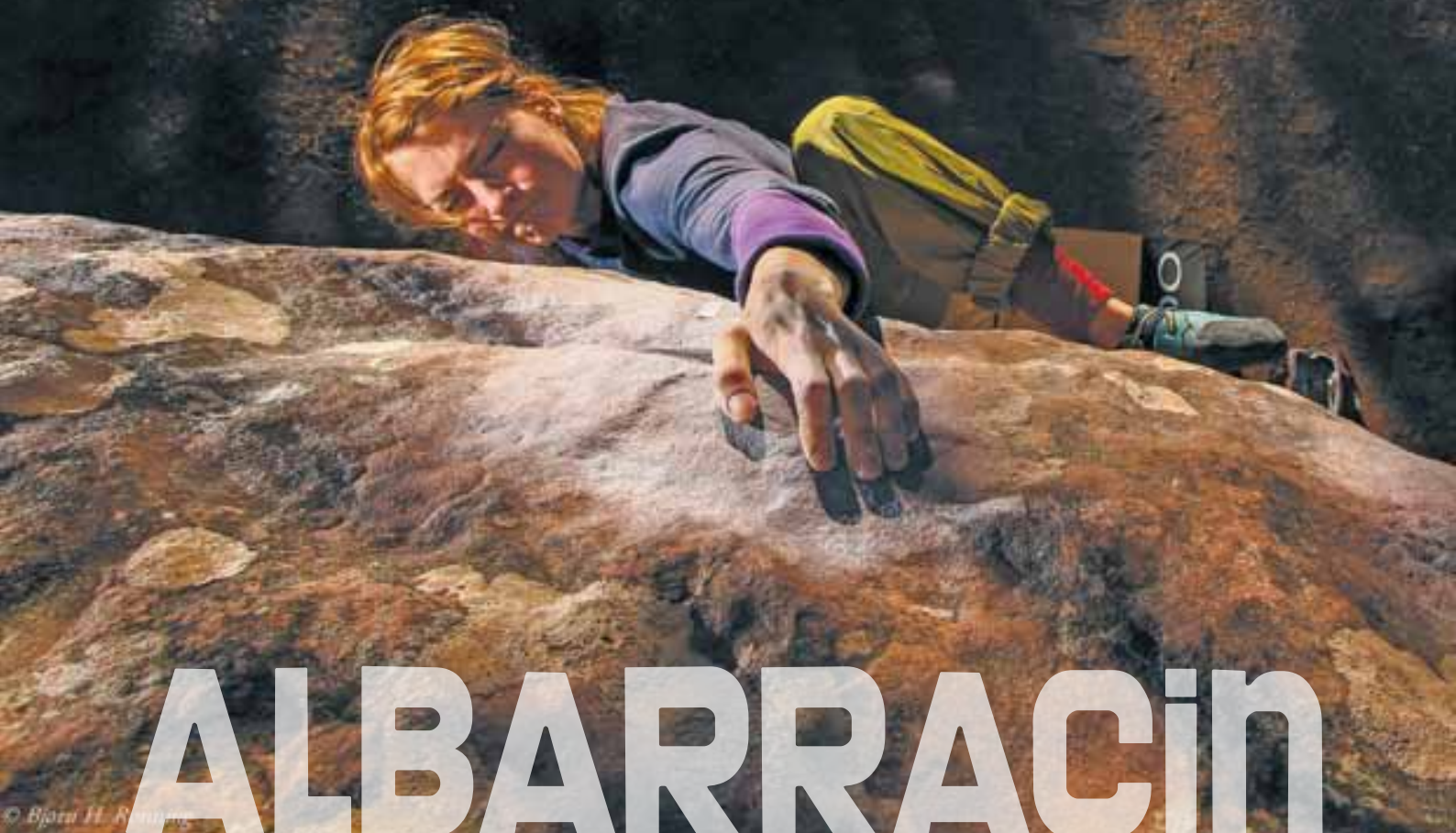
8a+, La Riera, Margalef

8a, Telemaster, Margalef (sessiossa)

8a, Via del Oscar, Margalef, (sessiossa)

8a, Innuendo, Margalef

lisäksi pari 7c onsitia....

HIEKKAKIVI, UPEAT MAISEMAT JA AURINGONPAISTE

Suomen talven loputtomalta tuntuva pimeys ajoi meidät Espanjan aurinkoon. Tämän talven trendiksi muodostunut Albarracin tuntui sopivalta paikalta. Tähän hiekkakivien maailmaan pääsee kätevästi lentämällä Madridiin, Barcelonaan tai Valenciaan. Valencia on vaihtoehtoista lähimpänä, mutta kallein. Me valitsimme Madridin, josta matkaa oli noin 300 km (matkaan tosin kului aikaa hieman odotettua enemmän navigaattorin puutteessa).

Joulu-tammikuussa olosuhteet Albarracinissa ovat mitä mainioimmat. Kiivetä voi varjossa hyvillä kitkoilla, mutta halutessaan lepoa voi ottaa auringon lämmössä. Majoitus onnistuu joko hotellin tai leirintäalueen bungalowien kautta. Lisäksi kesällä leirissä on mahdollista telttamajoittua.

Me valitsimme bungalowin oman keittiön ja lämpimän suihkun vuoksi. Hintaa tälle lystilä tuli 72 €/yö neljältä hengeltä.

Albarracin on kaunis historiallinen tuhannen asukkaan pieni kaupunki. Talot on rakennettu vuoristosta louhitusta kivistä ja ne ovatkin

melko kotoisan sympaattisia. Kaupungista löytyy hyviä ravintoloita (La taba), leipomoita sekä lihakauppa. Ruokaostokset voi tehdä Albasta löytyvästä pikkukaupasta vähän kalliimmalla tai lähimmässä 30 km päässä sijaitsevassa Teruelin kaupungissa, jossa lepöpäivätkin voi viettää mukavasti.

Matka Albarracinista kiville taittui mukavasti autolla, mutta kävellenkin (45 min) pääsee. Sektoreita alueella on uuden 2014 julkaistun topon mukaan 14, sillä neljä vielä vanhassa topossa olleista sektoreista on suljettu (mm. Mirador, Peninsula). Uuteen topoon on kuitenkin lisätty muutama uusi sektori, joihin emme kuitenkaan ehtineet tutustua. Sektoreille pääsee kolmelta viralliselta parkkipaikalta, joista lähestyminen on helppoa ja tasaista isoa polkua.

On huomioitava, että autoa ei parane pysäköidä muualle kuin virallisille parkkiksille.

Reissussa vietimme kaksi viikkoa, josta ensimmäiset pari päivää meni kuivaan ilmastoon tottuessa. Reittejä Albasta löytyy kaikentasoisille ja -tyyppisille jyrkistä katoista mantteli-

toppauksineen hienoihin släbeihin saakka. Mukanamme olleet ensikosketuksen ulkokiipeilyyn saaneet Lotta ja Suvi löysivät myös paljon kiivettävää. Kiven laatu oli pääosin hyvää ja pehmeää, joitakin vaikeiden reittien terväviä krimppejä lukuunottamatta.

Otevalikoima oli yllättävän laaja, kun olemme paikan olevan täynnä Fontsumaisia slouppeja. Alastulot olivat lähes aina tasaista maastoa, kahdella pädillä selvittiin. Mieluisimmat sektorit olivat Arrastradero, Techos ja La Fuente, joilla olisi helposti voinut viettää koko kaksi viikkoa. Pian mielestä paras reitti oli **Eclipse 7B** katto Techosilla ja Ilarin lemppariksi pääsi **Esperanza 8B** Arrastraderolla.

Kaiken kaikkiaan oli ihana ja aurinkoinen reissu, ja varmasti tulee mentyä uudestaan, sillä kiivettävää jäi vielä vaikka kuinka! :)

Yllä: Pia Viljakainen saavuttamassa **Orgasmon toppia 7A+**, La Fuente.

Makak otteet
Makak treenipalkit

Rock Empire Streak Set 74,00
sis. valjaat, HMS- sulkurengas,
varmistuslaite ja suojaussi

Rock Empire mankasetti 16,00

Boreal Crux - tarkka tossu
pienille listaotteille 109,00

Boreal Joker Velcro
leveälestinen yleistossu 89,00

Garra First.. aloittelijan yleistossu
niin seinälle, kuin kalliolle 69,00

Rock Empire
Axel 49,90
Flexor 39,90

Kiipeilyköydet Beal
Edlinger 10,2mm x 60m 129,90
Diablo Uni Gore 179,90

Austri Alpin No.mad kasi 28,00
Rock Empire Ascender 46,00

Kypärät
alk. 49,50

Kerhovaljaat
Speedy 39,50

Köysipussi
Zora 25L
19,90

Työkäyttöön uutta:
Arboristivaljaat
Rock Empire 169,00

Julbo
vuristolasi

Jääraudat Machki 69,90 Jäähakku Chakan 49,90

ROCK EMPIRE, BLACK DIAMOND, PETZL, BEAL, BOREAL, AUSTRI ALPIN

Uutta: yli 15 euron toimitukset postitse ilman kuluja

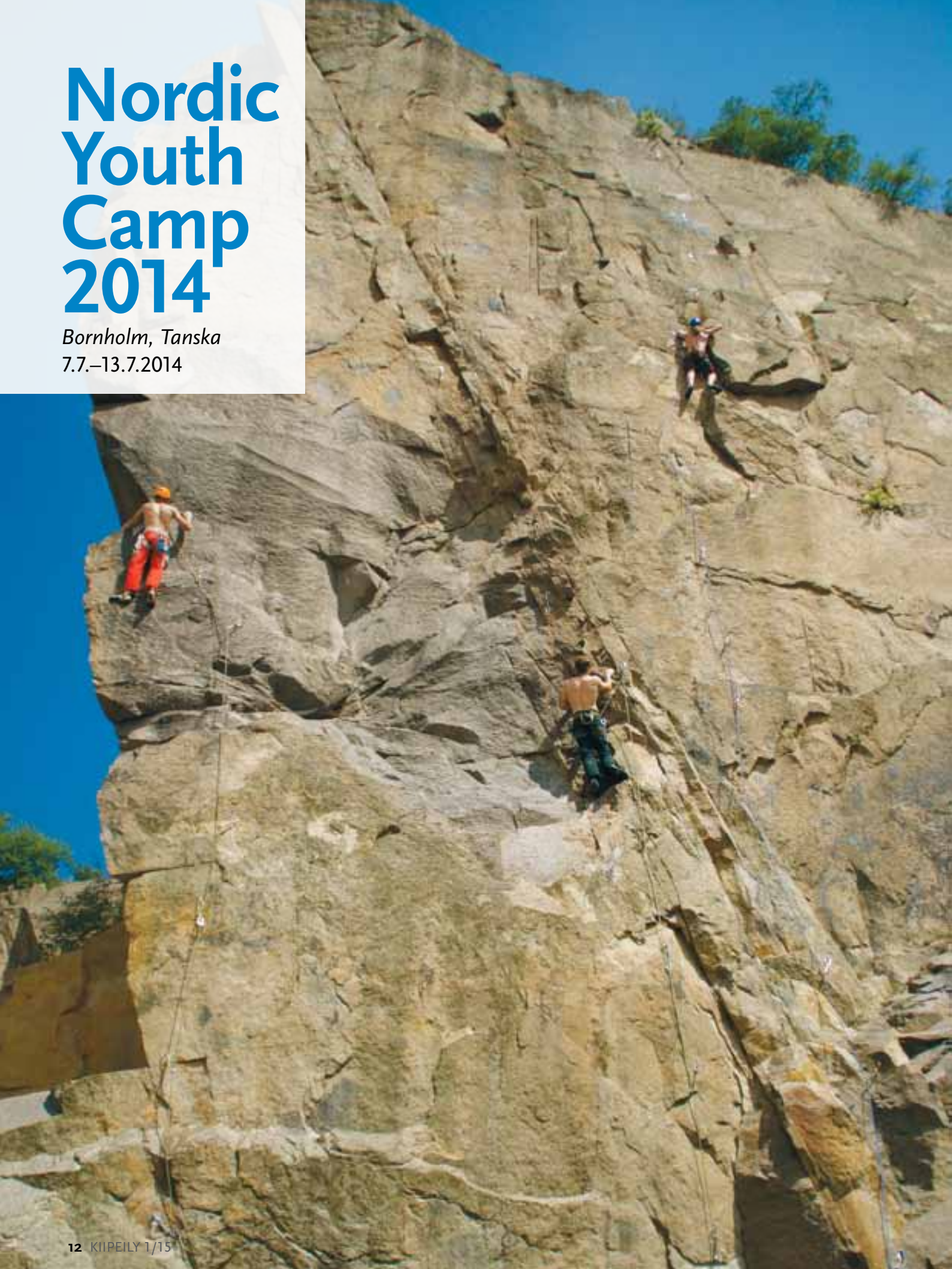
MOUNTAIN SHOP 050- 5017157

Hämeentie 40, 00500 Helsinki

www.mountainshop.fi

Nordic Youth Camp 2014

Bornholm, Tanska
7.7.–13.7.2014

Teksti ja kuvat: Juuso Montonen

Tänä vuonna yhteispohjoismaisen nuorten kiipeilyleirin järjesti Tanskan kiipeilyliitto. Kuten tapana on, kutsukirje tuli aika viime tintaan, mutta siitä huolimatta reissuun lähti 37 12–18-vuotiaita nuorta Tanskasta, Norjasta, Ruotsista, Islannista ja Suomesta. Tanskalaisesta organisaatiosta vastasi aikaisemmilta leireiltä tutut Erling Strauss, Henrik Buus ja Brian Nielsen. Leirin kouluttajaksi oli pestattu englantilainen ammattikiipeilijä Robbie Philips sekä hallitsevat Tanskan mestarit Bjørn Isager ja Katrine Salling. Tapahtumapaikkana leirille oli Allingenin kylä, Bornholmin saaren pohjoiskärjen tuntumasta. Majoituspaikkana oli kylän palloiluhalli Nordhallen, jossa riitti tilaa enemmän kuin tarpeeksi leiriläisten tarpeisiin.

Suomesta reissuun lähti innokkaita nuoria Tampereelta, Turusta ja Helsingistä yhteensä 9 kappaletta. Oulun kiipeilyseuran parhaiten kiipeilevä matkaopas, Heidi Saarinen, hoiti kokonein ottein ryhmän organisoinnin sekä joukon paimennuksen Helsingistä Bornholmiin niin menestyksekkäästi ettei yksikään teini hukkunut Itämereen taikka jäänyt väärällä pysäkillä.

Ensimmäisenä päivänä tutustuttiin toisiimme ja majoituksen lähiympäristöön leikkien avulla mm. etsimällä piilotettuja rasteja ympäri pihapiiriä ja tekemällä ihmispyramideja. Loppuhuipennukseksi väännettiin perinteiset tanskalaiset ”tortut” – tiimityönä, totta kai.

Toisena päivänä päästiin jo itse asiaan – Mose-løkkenin graniittikaivokseen pultattujen sporttireittien kimppuun. Robbie, Bjørn ja Katrine opettivat alkulämmittelyn perusteita ja juoksuttivat kiipeilijät lämpimiksi kiipeilyä varten. Sää meinasi tässä vaiheessa heittää kapuloita rattaisiin, mutta onneksi sadekuuro hävisi tunnin uhkaavan ripottelun jälkeen. Loppu reissu olikin sitten pelkkää aurinkoa, mikä sopi kaikille oikein hyvin.

Kolmantena päivänä sääkin oli suosiollisempi ja saatiin hyvä startti aamusta sporttikiikulle Moseløkkenin kaivoksella. Robbie, Bjørn ja Katrine kannustivat nuoria rohkeasti yrittämään haasteellisempia reittejä. Lounaan ja siestan jälkeen tehtiin vielä iltapäivästä isku läheisille Hammerkysten bouldereille. Rannikon upeat siirtolohkareet ja meren hiomat kalliot tarjosivat jokaiselle sopivaa haastetta

Ylh. Boulderointia rantsussa.

Tauko pulteroinnista. Vier. sivu. Ola paistuu auringossa.

kevyestä kulmapainista tiukkaan katto kränkkäykseen.

Torstaina oli vapaapäivä ja päädyimme kiertämään saaren eri jäätelö-, suklaa- ja lakritsi-kauppoja ja -tehtaita sekä uimaan uskomattoman lämpimään Itämereen. Iltaohjelmanä oli leikkimielinen slackline-kisa kylän vierasataman yllä, jossa voiton vei Tampereen oma tyttö, Julia Silvennoinen.

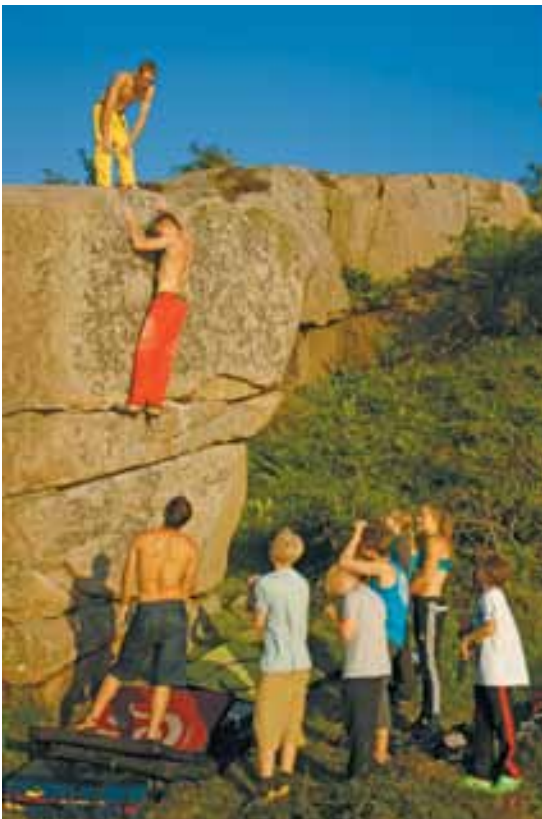
Perjantaina puuhattiin taas sporttikiipeilyn parissa teemana putoamiset ja haastavien reittien kiipeäminen ja ilta kruunattiin tiukalla pulterisessiolla. Lauantaina ohjelmistossa olikin kalliokiipeilyn sijaan läheisen majakan ulkoseinän köysittely sekä elokuvailta-

mat, jossa Robbie, Bjørn ja Katrine kertoivat omista kiipeilyreissuistaan sekä haasteista, joita he ovat kohdanneet sekä näyttivät videoita suorituksistaan. Sunnuntaina leiri olikin jo loppuillaan ja viimeiset hyvästit heitettiin puolin sun toisin haikeissa tunnelmissa.

Summa summarum, leiri oli upeasti järjestetty ja eikä kaivellut yhtään, että tuli lähdettyä mukaan. Kiikut oli hyvät ja seura vielä parempaa! Oli todella hienoa tavata niin paljon ihmisiä ympäri pohjoismaita ja kiivetä todella hauskojen sekä innostuneiden nuorten etä ikinuorten aikuisten kanssa. 2015 pohjoismainen nuorisoleiri on Ruotsissa, joten kaikki innostuneet mukaan vaan sinnekin!

Ylh. Alkujumpan huumaa graniittikaivoksessa.
Herkistelyä nihkeillä otteilla. >
< Antto, Otto ja Sara poseeraavat.

< Otto topissa, Ola matkalla.
Alla: Islannin supermies poseeraa.
Julia näyttää mallia miten satama-allas ylitetään. >

Mitä, Tanskassa jotain kiivettävää?

Bornholmin saari tarjoaa kompaktissa koossa tanskalaisittain uniikin asian, nimittäin kalliokiipeilyä. Kokonaisuudessaan saareta löytyy reilu pläjäys sportti- ja tradikiipeilyä sekä boulderointia.

Vaikka Bornholmin saari kuuluukin Tanskalle on se lähempänä Ruotsia kuin Tanskaa. Siksi matka saarelle onnistuu helpoiten lauttalla Ruotsin puolelta Ystadista. Saarelle pääsee myös lauttalla Tanskasta, Puolasta ja Saksasta (www.faelgen.dk). Lauttamatkan hinta on sen lyhyteen nähden suolainen, mutta saari on kokemuksena sen väärti. Kiipeilyn lisäksi saarella on hyvät ulkoilumahdollisuudet mm. surffausta eri muodoissaan sekä hienot pyöräilymaatot. Saarella on monipuolinen ja kattava gastronominen elämä – useampi jäätelö sekä makeistehdas täydentää loistavien paikallisten ravintoloiden, kalasavustamoiden ja kahviloiden tarjontaa.

Kiipeilyä varten saaren alueista löytyy saksalaisen Geoquestin 2014 keväällä julkaisema kaksikielinen topo, jossa tekstit ovat sekä englanniksi että saksaksi. Topo ei uutuudestaan huolimatta ole kaiken kattava ja reittien greidit heittävät tanskalaisten omasta toposta, mm. Hammerkystenin isosta boulder-alueesta kirjaan on selvinnyt vain 5 reittiä ja niidenkin greidaus kannattaa ottaa korkeintaan suunta-antavana.

Moseløkkenin reittejä pultanneen Anders Andersenin mukaan syy tähän on se että reittien greidit on konvertoitu topoon tanskalaisten itse käyttämästä ranskalaisesta asteikosta vapaalla kädellä UIAA asteikkoon, mm. **Moseløkkenin Navy Seals, 6b**, saa kirjassa UIAA greidin 6. Mutinoista huolimatta opus on kattava, ymmärrettävä sekä selkeä opas kiipeilyyn Bornholmin saarella. Topo on tilattavissa netistä sekä ostettavissa osasta saaren turisti-infoista www.geoquest-verlag.de/?q=en/taxonomy/term/21

Topo kirjan lisäksi Tanskan kiipeilyliitto on tuottanut Bornholmin kiipeilypaikoista mobiiliapplikaation, tosin ainoastaan Tanskan kielisenä. Se ei maksa senttiäkään, mutta vaatii toimivan internetyhteyden. Tarkempaa tietoa www.bornholm.info/en/climbing-on-bornholm-app.

Hiljattain nettiin on myös mätkähtänyt kiipeilywiki, josta löytyy myös topot tanskaksi http://rockclimbing.dk/wiki/index.php/Forside#Bornholm_on_the_rocks.

Hyvä aika vierailulla on Bornholmin kiipeilyfestivaalien kulmilla, jolloin saaren kalliot ovat

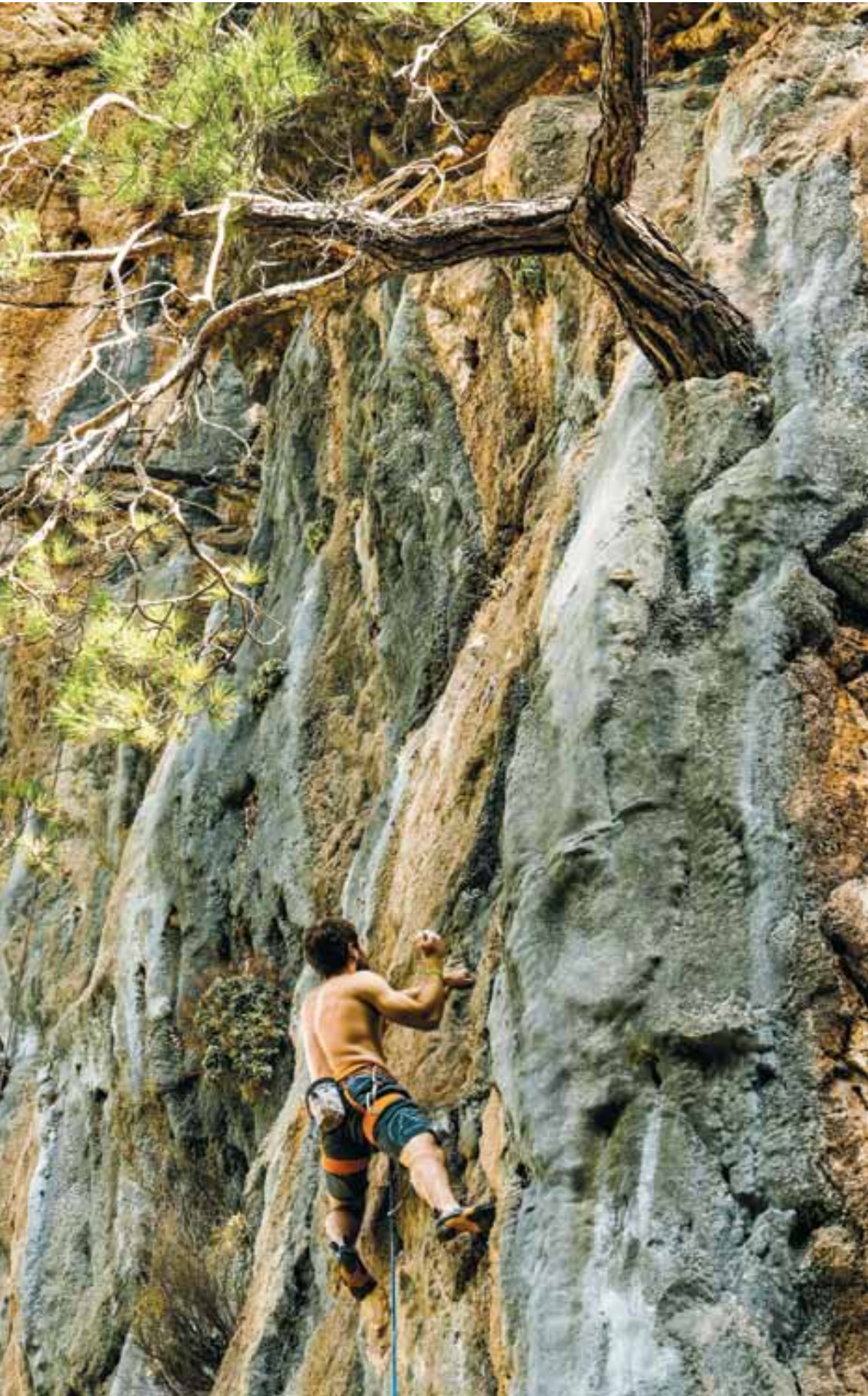

Urbaania kiipeilyä.

Bornholm

täynnä tanskalaisia kiipeilijöitä, jotka yleensä esittelevät Bornholmin “Tanskan parhaana kiipeilypaikkana”. Kiipeilyfestivaalista tietoa Facebookin ryhmässä nimeltä “Bornholm rock climbing festival”.

Teksti ja kuvat: Hendrik Morkel

Petzl Rock Trip

Kiipeilyä ja biletystä Turkin auringon alla

Turkki! Jos ensimmäinen mieleesi tulevat ajatukset eivät ole täydelliset kalkkikiviseinämät ja Deep Water Solo mahdollisuudet, saat tällä kertaa anteeksi. Jotta kuitenkin muistaisit Turkin yhtenä vaihtoehtona kun seuraavan kerran haluat kiivetä kalkkikiveä välimeren auringon alla, järjesti Petzl sinne RocTripin. Jo kahdentoista vuoden ajan, Petzl on järjestänyt RockTrippejä ympäri maailmaa, kehittääkseen uusia kiipeilykallioita ja tuodakseen näiden paikkojen kiipeilymahdollisuudet kaikkien tietoon.

Aiemmin RockTrip on keskittynyt yhteen paikkaan mutta tänä vuonna tapahtuma otti muotonsa roadtrippinä ja siirtyi paikasta toiseen, kulkien Romaniasta Bulgarian, Makedonian, ja Kreikan kautta lopulta laivalla Turkkiin. Liityimme Petzlin urheilijoiden ja muiden ympäri maailmaa tulleiden kiipeilijöiden seuraan Turkin GeyikBayirissa ja matkustimme Olympokseen nauttimaan yhdestä Itämaiden parhaista kiipeilypaikoista.

Geyikbayiri

Turkin ehdottomasti tunnetuin kiipeilykohde on GeyikBayiri. Sitä voisi kuvailla valtavaksi luonnon amfiteatteriksi, jonka reunat täyttyvät tufista ja luolista. Kun valittavana on yli 900 eri tasoista reittiä, voi täällä viettää kokonaisen talven vain palatakseen uudelleen seuraavana.

Kaiken keskellä on Kezban's Guesthouse, Josito's ja Climbers Garden sekä muutama muu majoitusta tarjoava vaihtoehto. Granaattio-

mena-, oliivi- ja sitruunapuut varjostavat asumuksia, ja niiden tuoksu ja maku tarjoavat virkistävän välipalan kiipeilyn jälkeen kuumana päivänä. Ja kuumia päivät usein ovatkin, vaikka välillä ukkoskuuro saattaa hiukan viilentää ilmaa hetkellisesti. Kiipeilyä kuurot eivät sinänsä haittaa koska monet luolista tarjoavat mahdollisuuden kiivetä myös sateella.

Meidän kiipeilyemme tapahtui Trebenna-sektorin pohjoisseinämällä joka pysyy paljolti varjossa. Lämpötilojen pyöriessä yli 20 asteessa se oli varma valinta. Sektori tarjoaa hyvän poikkileikkauksen greidihin 5a:sta aina 8b+:aan ja sopii niin aloittelijoille kuin ammattilaisille. Said Belhaj ja Philippe Ribiere olivat osa isoa kansainvälistä joukkoa joka nautti kanssamme sektorin värikkäistä tufista.

Kiipeilyn jälkeen oli takuulla nälkä ja mitä muutakaan Turkissa valitsisi kuin grillattua kebabia ja palan painikkeeksi muutaman paikallisen oluen. Syötämme lounasta alkoi pikkuhiljaa Petzlin AirStream –trailerista kuulua musiikkia. Iso osa Petzlin RockTrippiä on musiikki ja bändi, johon kuului Lafouche, Said Belhaj, Sean Villanueva ja muutama muu, aloitti illan jameilla. Tunnelma oli energinen ja nopeasti iso määrä ihmisiä oli tanssimassa lavan edessä. Musiikki jatkui aina pikkutunneille asti kaikuen seinämiä pitkin ympäri laaksoa ja ympärillä oli vain hymyileviä ihmisiä.

Iltaa seuraava aamu tuli usealle liian aikaisin ja turkkilaisen lounaan syöminen ennen kii-

Vas. Chris Parker, Rock & Ice netti-lehden päätoimittaja, kiipeämässä reittiä Kemoterapi (7a), Hörgüc Ghetto sektori. Yllä: Granattiomena-, oliivi- ja sitruunapuita campingissä, ympärillä Geyikbayirin kalliot.

Alla: DWS sektori Yarasali on tunnin venematkan päässä Olympokselta, ja vaivan arvoinen. Tässä Read Macadam kamppailee korkean ja hienon reitin kanssa.

Mümin Karabas lepäämässä reitillä Power of the Night (8b), Ceneviz Liman sektorilla.

peily Citdibiin vievän tien varrella oli onnistunut ratkaisu. Citdibi on sektori johon kannattaa tutustua jos kiipeilytaso on 7a tai kovempi. Reitit ovat kestävyyttä vaativia, sillä osa reiteistä on pituudeltaan jopa 150m ja sektori on päällekaatuva. Nina Caprez, Jon Cardwell, Dave Graham ja monet muut Petzlin urheilijat haastoivat sektorin kauniit mutta vaativat tufat kanssamme. Osalle eilinen oli kuitenkin ollut liikaa ja he nauttivat suosiolla lepopäivästä kauniiden maisemien edessä, näkymä muodostui vuorista, merestä ja Antalyan kaupungista.

Olympos

Palattuamme tapahtumarikkaalta matkalta olympiatulen synnyinpaikkaan purimme pakkaasimme Kadir's Tree Housessa, joka oli vuoden 2014 Petzl RockTripin lopullinen pääleiri. Toisin kuin Geyikbayiri, joka sijaitsee 500m merenpinnan yläpuolella ja tarjoaa viileämpää vuoristoilmaa, Olympoksessa vallitsee kuumempi ja kosteampi ilmasto. Kiipeily suunnitelmassa on siis hyvä jakaa päivä aamu- ja iltasessioihin sillä keskipäivän lämpö voi olla monelle liikaa.

Olympos jakautuu 14 sektoriin, joilla on tar-

jolla kaikkea släbin ja päällekaatuvan välillä ja greiditkin alkavat aina 5a:sta päättyen 8b+:aan siten, että jokaisesta greidistä löytyy ainakin tusinan verran reittejä. Valinnanvaraa siis on, vaikka suurin osa reiteistä on kutosia ja seiskoja.

Sektorien ilmansuunnat ovat kiipeilylle otolliset ja löydät varjoisan sektorin kaikkina kelloaikoina. Sektorit ovat myös luonteeltaan hyvin erilaisia kapeista rotkoista korkeisiin ja avariin luoliin, ja aina auringossa paahtuviin merenranta-sektoreihin. Kiipeilypäivän voi siis muodostaa monella tavalla, ja kiipeilyn yhdistää hienosta rannasta nauttimiseen tai vanhoihin raunioisiin tutustumisella.

Olympoksella on tarjolla myös Deep Water Soloa siitä innostuville. Se on varmasti yksi puhtaimmista kiipeilymuodoista, koska väli-neiksi riittää kiipeilykengät ja mankkapussi. Shortsit ja aurinkorasva myös suositeltavia. Kiiwetä ei toki kannata korkeammalle kuin mistä uskaltaa veteen tippua mutta vettä pelkäämättömille se on hyvä tapa kokeilla rajojaan. DWS:ää varten täytyy vuokrata vene ja matkaa kertyy tunnin verran suuntaansa vesiteitse. Kokopäivän venevuokra on noin 50 euroa ja varmasti hinnan arvoinen. Veden

päällä sijaitsevat kalliot tarjoavat erinomais- ta kiipeilyä ja osa onnistui jopa toppaamaan 30 metriä korkean seinämän, toisten ottaessa hurjia hyppyjä korkealta.

Olympos sopii myös mainiosti kiipeilijöille, jotka haluavat tuoda koko perheen mukanaan. Tarjolla monenlaista majoitusta ja kansallispuistoon vievän tien reuna on täynnä kahviloita, kioskeja ja pieniä ravintoloita joista valita. Perheen pienimmät myös varmasti nauttivat rannasta ja lämpimästä merivedestä.

Topo

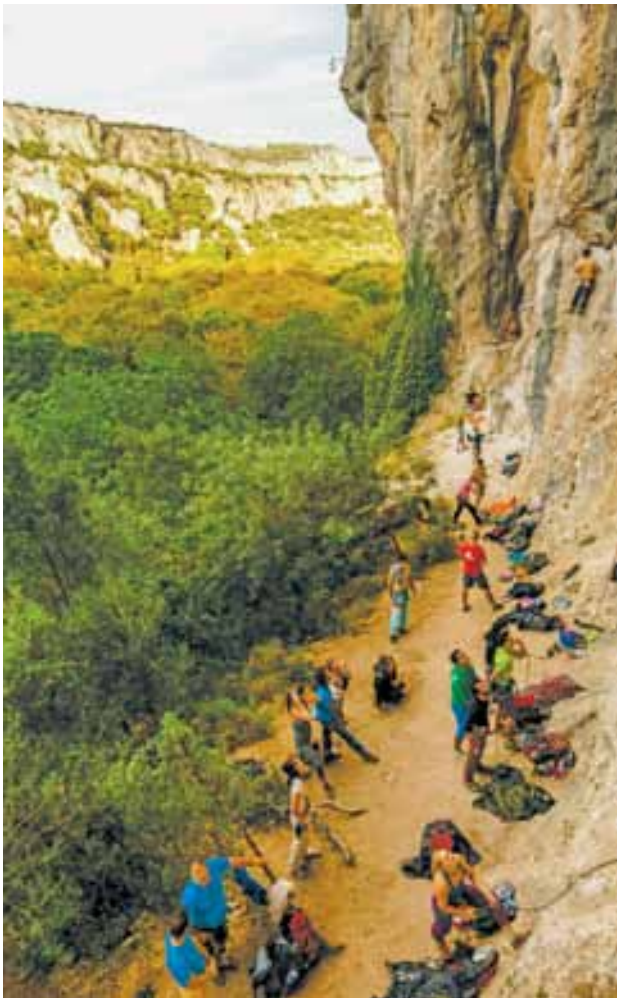
Osan kiipeilysektoreista löydät 27cragisista mutta kuvia sektoreista ei ole tarjolla. Kannattava hankinta on A Rock Climbing Guide

Oik. ylh. Jon Cardwell työstää muuveja Citdibissä.

Vasen pystykuva: Kuumana syyspäivänä Turkissa varjo on autuus! Kiipeilijät nauttivat eri vaikeusasteen reiteistä Trebenna sektorilla, Geyikbayirissa.

Olympoksen ranta houkuttelee uimaan ja snorkaamaan kiipeilyn jälkeen kuumana päivänä. Myös DWS-reittejä voi kokeilla.

The Cennet sektori on suosittu aamuisin, kun kallion pystyt, kauniisti kuvioitut seinämät ovat vielä varjossa.

The Kezban Guesthouse on yksi useista Geyikbayirin majoituspaikoista.

to Antalya joka kattaa tässä artikkelissa mainitut sektorit ja on saatavilla niin internetistä kuin paikan päältä Olympoksesta ja Geyikbayiristä. Jos sinua kiinnostaa katsaus Turkin kiipeilyyn laajemmin, kannattaa harkita Climb Travel Turkey -kirjaa, joka esittelee kiipeilyä keskisestä Anatoliasta Välimerelle ja Aigeianmerelle. Lisätietoja löydät myös osoitteista www.climbgeyikbayiri.com ja www.olympos-rockclimbing.com.

Liikkuminen

Rakastan roadtrippejä ja tapasin pari kaveria Antalyan lentokentällä, jotka olivat kulkeneet junalla, liftanneet ja kulkeneet vuokra-autoilla päästäkseen Walesista Turkkiin. Oma matkani ei ollut yhtä kiehtova vaan muodostui kolmesta lennosta Vaasasta Helsingin kautta Moskovaan ja sieltä Antalyaan. Parempi vaihtoehto olisi varmasti lentää suoraan. Varsinkin suoran lennon voi joskus saada halvemmalla varaamalla valmismatkan Antalyaan mutta jättämällä käyttämättä majoituksen ja retket.

Jos suuntanasi on Geyikbayiri ja olet varannut majoituksen jostakin camping-paikoista voi olla myös mahdollista järjestää nouto lentokentältä ja paikan päällä et välttämättä tarvitse autoa. Myös bussilla pääset Geyikbayiriin mutta niitä kulkee vain kolme päivässä. Jos tarkoituksena on vierailla myös Citdibissä on vuokra-auto hyvä vaihtoehto.

Jo pelkkä näkymä Citdibiltä on kävelyn arvoisen! Antalya ja välimeri näkyvät kirkkaana päivänä.

Olympokselle pääsee helposti bussilla ja useita busseja kulkee sinne päivittäin. Bussista poistutaan moottorien varrella josta on kauniit näkymät rannikolle ja vaihdetaan toiseen bussiin joka matkaa alas Olympokselle.

Majoitus

Citdibissä on tarjolla vain yksi vaihtoehto joka tarjoaa yön yli majoitusta, Masal Refuge. Geyikbayiri taas on voit valita useista vaihtoehtoista. Itse pidin Kezbans Guesthousesista ja Climbernes Gardenista. Molemmissa oli vieraanvarainen henkilökunta, sijaitsivat lähellä sektoreita ja niiden camping-alueet olivat kauniin vehreät. Teltan pystytyksen ja muiden kiipeilijöiden kanssa juttelun lomassa pystyi poimimaan granaattimenoita ja oliiveja suoraan puusta.

Kadir's Treehouse oli ensimmäinen majoitusvaihtoehto Olympoksessa ja on nykyäänkin suosittu kohde. Rannalle vievän tien varrella on nykyisin tusina muita majoitusvaihtoehto-

ja joten huoneen tai telttapaikan löytäminen ei pitäisi olla vaikeaa.

Muuta

60- tai 70-metrinen köysi ja 12–18 jatkoa riittävät suurimmalle osalle reiteistä. Tarjolla on myös usean köydenmitan reittejä joten lisävarustus on tarpeen jos aikoo kiivetä näitä. Suurin osa reiteistä on sporttia, mutta myös muutama trädireitti löytyy sieltä täältä. Kypärää suosittelemme käyttämään päälle kaatuville sektoreilla ja erityisesti Olympoksen merelle suuntaavilla sektoreilla irtonaisen kiven vuoksi. Tärkeää on myös ottaa kalliolle riittävästi vettä, sillä sää saattaa olla välillä kuuma ja kostea.

Paras aika visiitille on syyskuun ja heinäkuun välillä. Sadekausi asettuu yleensä joulukuun ja tammikuun välille, ja kuumimmat kesäkuukaudet ovat heinäkuu ja elokuu.

Kiitokset Vandernetille ja Petzlille kutsusta

GOEXPO

FILLARI

KUNTO

GOLF

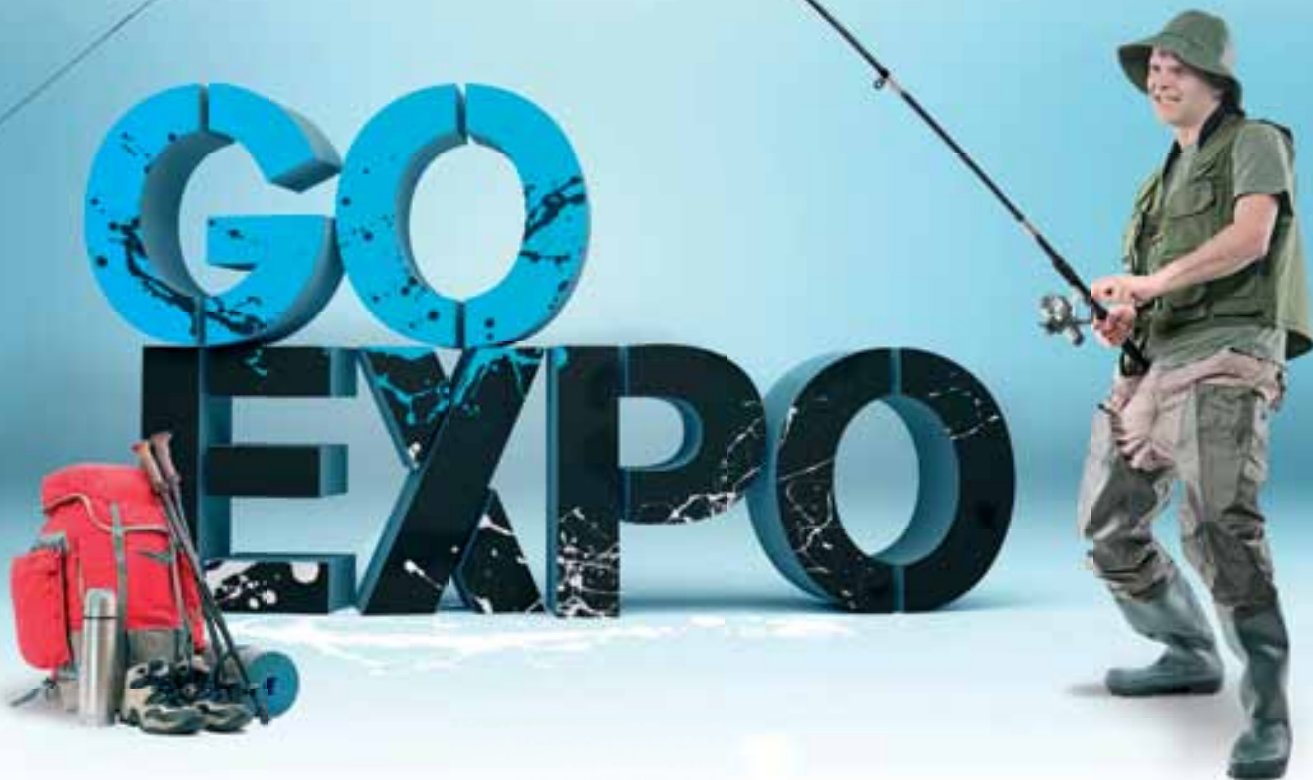
BALL
SPORTS

OUTDOOR

KUVA &
KAMERA

HORSE
FAIR
vain la-su

**7 tapahtumaa
samalla lipulla!**

GOEXPO

OUTDOOR

**6.-8.3.2015
MESSUKESKUS HELSINKI**

goexpo.fi facebook.com/outdoorexpo.fi #GoExpo

Suomen suurin ulkoiluväen tapahtuma.

Tule tutustumaan varusteisiin, tee huippuhankintoja ja hyödynnä ohittamattomat messutarjoukset!

Erätohtori Anton Kalland kiertää messuosastoja ja antaa vinkkejä muun muassa välinevalintoihin.

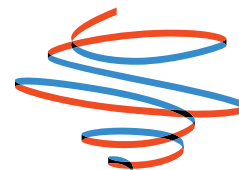
Lue lisää laajasta ohjelmasta ja näytteilleasettajista osoitteessa: **outdoorexpo.fi**

Avoinna: pe 12-19, la 10-18, su 10-17.

Liput edullisemmin ennakoon 5.3. asti verkkokaupasta 15/9/36 €, shop.messukeskus.com.

Tapahtuman aikana verkkokaupasta ja ovelta 18/11/39 €.

OIKEITA KOHTAAMISIA. AITOJA ELÄMYKSIÄ. KOSKETUS TULEVAISUUTEEN.

Messukeskus

Teksti: Jonna Salmi ja Julia Rauman
Kuvat: Marko Kuusonen

Lähdimme perjantaina isolla joukkueella suuntaamaan kohti Tukholman PM-boulderkisoja. Me Helsingin kisaajat; Jonna Salmi, Julia Rauman, Samuel "Pamu" Hammer, Sami Koponen, Tomi Salo ja Sanja Collin kokoonnuimme joukkueen johtajan Kaisa Rajalan luona ja lähdimme ajamaan Turkuun. Matkassa oli hieman hidastuksia, mutta niistä selvityämme pääsimme lopulta Turun Bouldertehtäälle. Turusta mukaan

JUNNU PM-Boulder

4.-5.10. TUKHOLMA

tulivat Helmi Puustinen, Lauri Vaaralahti, Anitra Taskinen ja Ola Laitinen. Jakauduimme kuskieimme Henkan ja Kaisan autoihin ja ajoimme Viking Linen satamaan.

Laivaan päästyämme, menimme heti tietenkin nälkäisinä syömään. Söimme hyvin ja kävimme ajoissa nukkumaan, sillä herätys oli aikainen. Aamulla aamiaisen syötyämme ja laivasta lähdettyämme ajoimme suoraan kiipeilyhallille, joka löytyi suhteellisen helposti. Olimme paikalla niin ajoissa, että jouduimme odottelemaan hallin avautumista hetken. Mukana ei ollut Youth B -sarjassa kisaavia, joten minä ja Helmi kiipesimme ensimmäisinä. Reitit olivat melko huonosti tehty sillä kaikki paitsi yksi toppasivat neljä reittiä kahdeksasta. Erot olivat siis pieniä ja ne tehtiin yritysten ja bonusten yritysten avulla.

Jiri

Pamu

Helmi

Helmi suoritui hienosti kuuden parhaan joukkoon finaaliin. Sitten tuli poikien sarja. Jiri oli myös tullut kisaamaan ja Youth A -pojissa kisasivat Jiri Kuusoonen, Pamu, Ola ja Lauri. Jiri kiipesi upeasti tiensä finaaliin kolmantena ja Pamu selviytyi sinne myös hyvin. Seuraavaksi kiipesivät juniorsarjat, joista Sami selvitti hyvin selvästi finaaliin.

Karsintojen jälkeen menimme suoraan hotelliin ja huonejaon jälkeen syömään hotellin ravintolaan. Ruuan jälkeen siirryimme melko pian nukkumaan. Aamulla heräsimme ja olimme tyytyväisiä hotellin aamupalaan. Syöyämme, otimme suunnan kohti kisapaikkaa. Me, jotka emme olleet finaalisissa, varasimme paikat katsomossa ja kannustimme finaaliin päässeitä.

Helmi kiipesi ensimmäisenä suomalaisista

ja nousi hyvällä kiipeilyllä neljännelle sijalle. Youth A -poikien sarja, jossa Jiri ja Pamu kiipesivät, oli seuraavana vuorossa. Viimeisenä suomalaisena kiipesi Sami, joka suoritui myös hienosti. Suomalaisten kokonais-sijoitukset eivät aivan riittäneet kultaan, mutta kotiin viemiseksi tuli yksi hopea Samin kiivettyä toiseksi Juniorsarjassa.

Kisojen päätyttyä, ja hyvästelyjen jälkeen suuntasimme kohti Tukholman satamaa. Laivaan ehdittyämme pääsimme kaikkien odotamaan buffettiin. Syöyämme itsemme täyteen lähdimme kiertelemään laivaa ja suuntasimme tax freehin.

Ostokset tehtyämme ja peliautomaattien jälkeen palasimme hytteihimme. Hyteissämme saimme vapaasti olla ja ottaa rennosti, sillä seuraavana päivänä ei ollut enää kisoja.

Aamulla heräsimme enemmän tai vähän vähemmän pirteänä ja lähdimme yhdessä aamiaiselle.

Maittavan aamupalan jälkeen suuntasimme rivakasti hytteihin noutamaan pakatut laukut ja sitten kohti autoja. Ajoimme laivasta ulos ja lähdimme kohti Bouldertehdasta, jossa puolet hyppäisivät pois ja Helsinkiin menijät sulloutuivat yhteen autoon. Matka kohti Helsinkiä meni autossa nukkuen. Helsingissä tiemme erkanivat ja suuntasimme kaikki kotiin. Kaiken kaikkiaan matka oli onnistunut, hauska ja taas yksi uusi kokemus lisää.

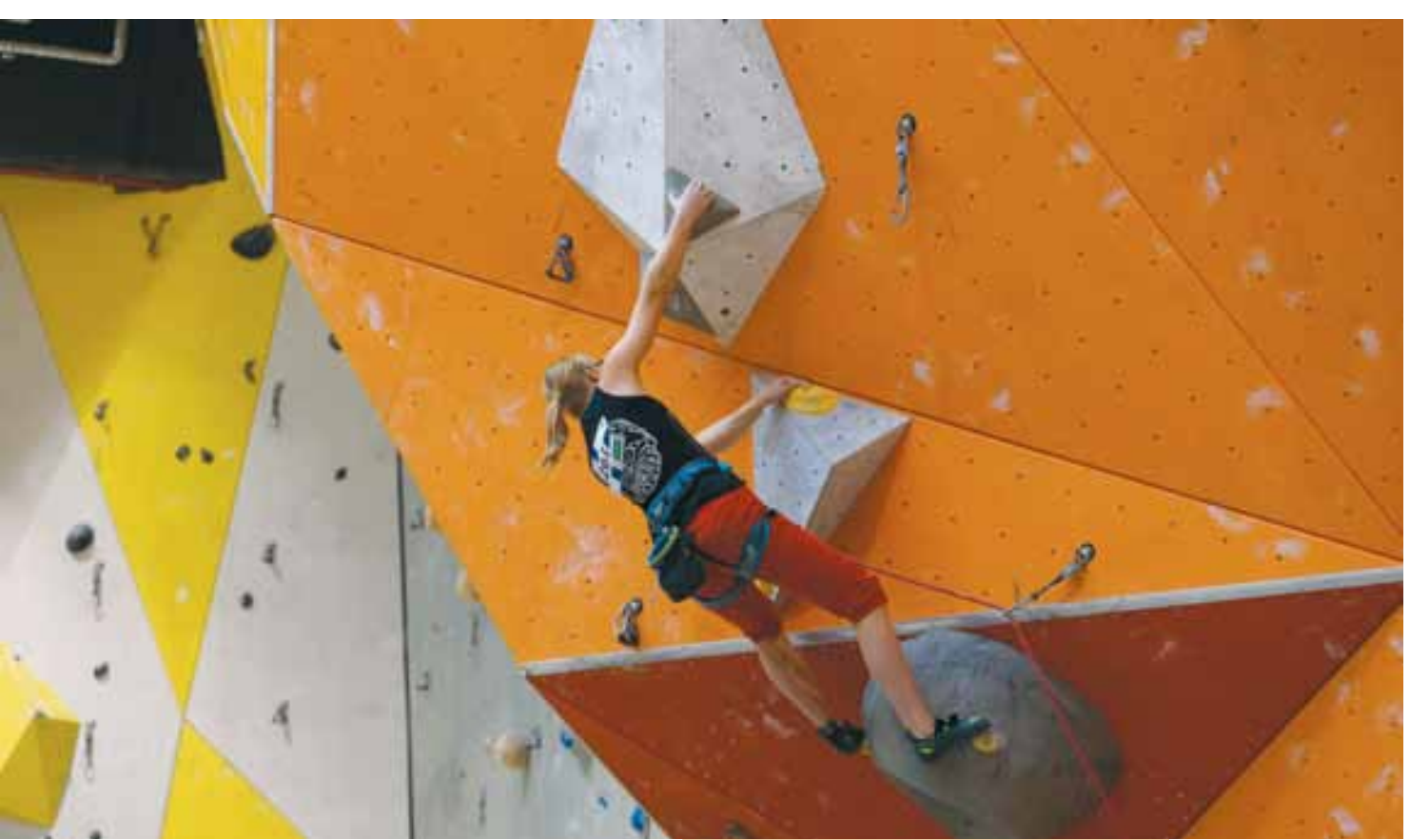
Teksti: Elsa Lehtonvallo
Kuvat: Michael Hjorth

JUNNU PM-KÖYSI

5.12. KÖÖPENHAMINA

Julia Rauman.

Helmi Puustinen.

Lähdettiin Anitra Taskisen ja Helmi Puustisen kanssa bussilla kohti Kaisan kämpppä siinä perjantai-iltapäivänä 5.12. Kaikki oli vähän filiksissä seuraavan päivän kisasta ja menttiin aikaisin nukkumaan koska lauantai-ina herätys oli 5.15 ja lento lähti jo 7.20.

Kisapäivänä kaikkien herättyä syötiin aamupalaa ja lähdettiin yhdessä lentokentälle ja saatiin nukkua vielä pari tuntia koneessa. Heti Kööpenhaminaan tullessa menttiin suoraan kiipeilyhallille kattamaan karsintareittejä.

Halli oli aika iso ja porukkaakin oli paljon. Reitit olivat melko mielenkiintoisia: osa tasapainoa vaativia mutta hänkillä meni myös pari reittiä, jotka olivat ennemminkin voimapanotteisia. Näin paljon hienoja reittejä ja mooveja sekä opin paljon. Reitit pyörivät näytöillä esiteltynä eikä varsinaista esikiipeilyä ollut. Monet tippuivat suhteellisen samoissa kohdissa, jonka takia oli paljon jaettu sijoja karsinnassa.

Karsintojen loppuessa siinä iltpäivällä kävimme keskustassa pyörimässä ja sitten hostelleille nukkumaan. Siinä tulikin nukuttua sitten sellaiset mukavat 12 tuntia.

Aamulla heräsimme Tanskan aikaan noin klo 8 ja menimme syömään hostelliin aamupalaa. Aamupalana oli vain sämpylöitä ja myslä

Palkintojen jako.

eikä se ollut mitenkään suurenmoinen, myös laktoosittomat vaihtoehdot puuttuivat kokonaan.

Blocs and Walls-hallille päästyä youth B-sarjan finaalit olivat jo käynnissä. Katseltiin siinä tyttöjen ja poikien suorituksia Julia Sivennoinen ja Helmin jo lämpätessä omiin finaaleihensa, jotka alkoivat heti B-sarjan jälkeen. Tyttöillä oli sellainen släbillä ja hänkillä kulkeva aika teknisesti vaativa reitti joka sisälsi paljon krimppejä. Siinäkin reitillä nähtiin upeita mooveja, joita en olisi itse tajunnut edes kokeilla. Julia kiipeesi ensimmäisenä ja tippu pitkässä muuvissa.

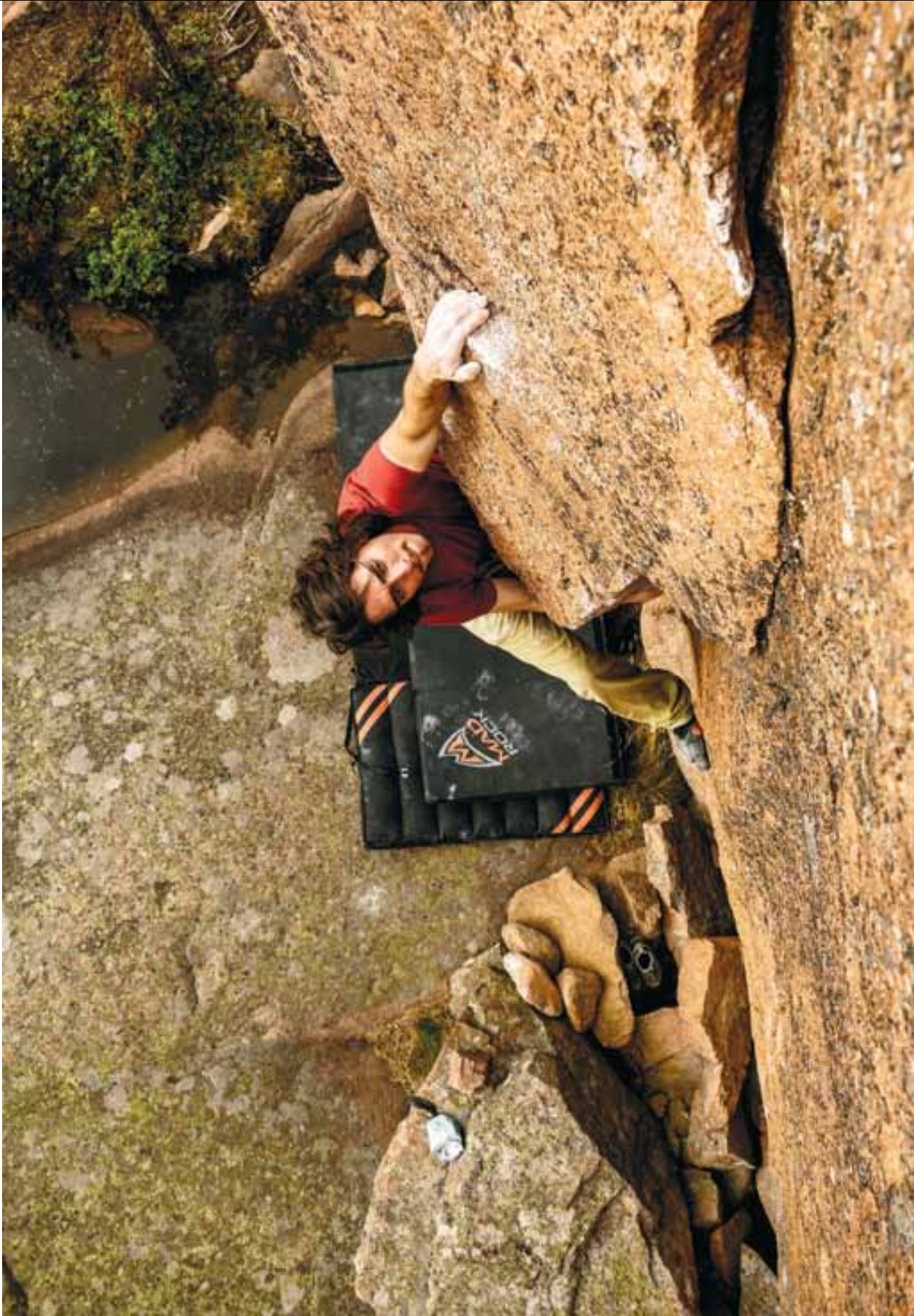
Helmi taisteli tiensä hienosti melko ylös! Anitra ja Sami Koponen siirtyivät lämmittelemään ja odottaamaan omia finaaleita. Samin sarjalla reitti oli hänkillä kulkeva joka oli mielenkiintoinen sillä alku koostui lähinnä pelkistä bokseista, joita riitti ylemmälläkin. Keskivaiheilla oli kaksi isoa pyöreää sloupperia jotka näyttivät nekin haastavilta. Teknisesti kyseessä oli siis aika vaikea reitti. Anitran sarjan finaalireitti kulki aluksi suoralla seinällä ja muuttui pian hänkiksi. Siinä oli myös pari boksia ja pari sloupperia kuten pojillakin, mutta tärkeää oli keskittyä tarkkaan jalkatyökentelyyn. Yhtäkään finaalireittiä ei topattu missään sarjassa ja tämä varmastikkin kertoo jotakin reittien laadusta.

Suomen joukkueen tulokset olivat hyvät: Helmi kiipeesi kolmannelle sijalle ja Julia seitsemännelle Youth A-sarjassa, Anitra neljännelle ja Sami viidennelle Junioreissa ja minä itse ensikertalaisena kahdenneltoista sijalle Youth A:ssa.

Kisojen jälkeen lähdettiin suoraan lentokentälle ja tehtiin pieni shoppailukierros ennen koneeseen nousua. Suomeen tullessa tiemme erosivat. Minä, Anitra ja Helmi lähdimme junalla Turkuun päin napattuamme heseltä vähän ruokaa mukaan. Kaikenkaikkiaan reisu oli erittäin kiva ja opin todella paljon. Hyvä maku jäi ainakin näistä kisoista.

Galleria

Galleria julkaistaan jokaisessa kiipeilylehdessä. Lähetä omat täysosumasi Kiipeilylehteen osoitteeseen: jari.koski@climbing.fi

Nico, Pictor (6c) Kuva: Hendrik Morkel.

Tapani Korhola, Paha Arkkitehti, 7 A, Savo. Kuva: Marko Kauko.

Marko Kauko, Caligula, sit La Pedriza. Kuva: Marko Kauko.

Kirsi Kauko, Aluneer. Kuva: Marko Kauko.

Juho Kauppinen, Baddington. Kuva: Marko Kauko.

Ville Koskela, "Gargantoit" 7a+ Gorges Du Houx, Fontainebleau. Kuva Sami Romppainen.

CRAIG ALEXANDER

READ ROADS BETTER

AVAILABLE IN OAKLEY PRESCRIPTION

100% RED IRIDIUM® POLARIZED
REDUCES GLARE ON THE ROAD

©2014 Oakley, Inc.

OAKLEY

OAKLEY-AURINKOLASIT JA -SILMÄLASIT ASIANTUNTEMUKSELLA JO VUODESTA -92!

AURINKOLASIT MYÖS OMILLA VAHVUUKSILLASI.

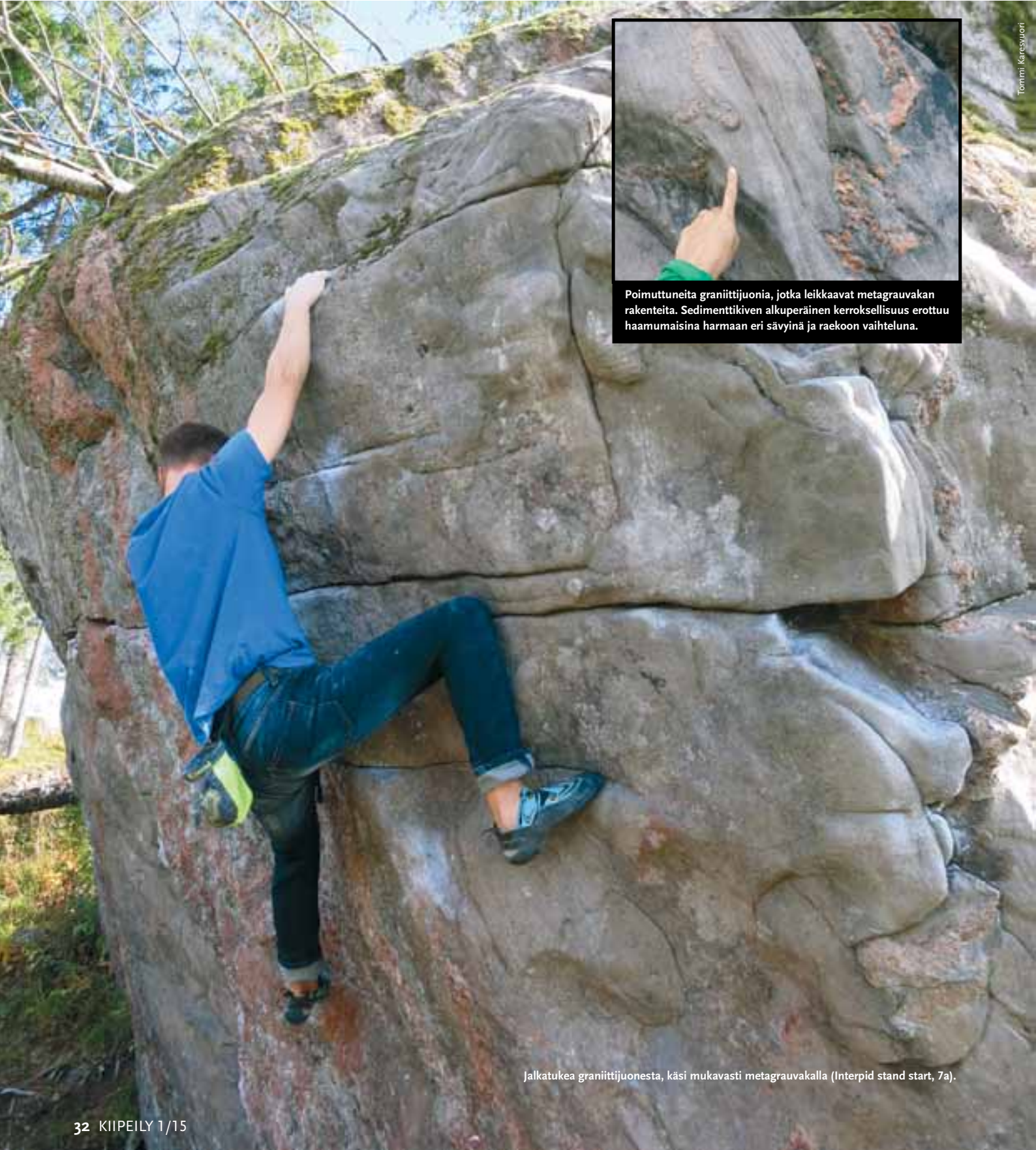
ALEKSIN
OPTIIKKA

Galleria Esplanad, 2. kerros
Aleksanterinkatu 40-42
010 2396260
info@aleksinoptiikka.fi

Aukioloajat:
ma-pe 10.00 – 19.00
la 10.00 – 17.00

E75-HIEKKAKIVEÄ? SUOMESSA?

Teksti ja kuvat: Jussi Heinonen

Tommi Karasuori

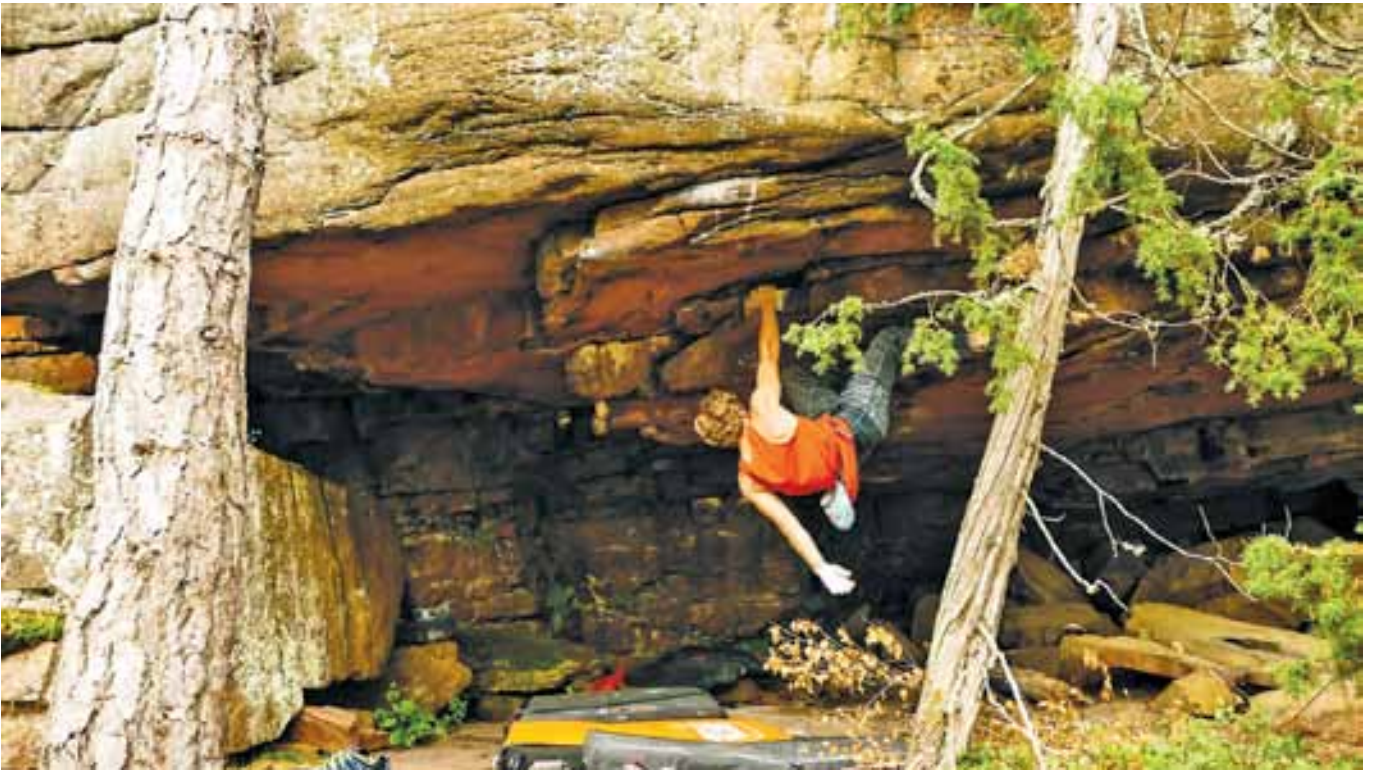
Poimuttuneita graniittijuonia, jotka leikkaavat metagrauvakan rakenteita. Sedimenttikiven alkuperäinen kerroksellisuus erottuu haamumaisina harmaan eri sävyinä ja raekoon vaihteluna.

Jalkatukea graniittijuonesta, käsi mukavasti metagrauvakalla (Interpid stand start, 7a).

Auringonlasku Danön rantahuiloilla boulderpäivän jälkeen.

SUOLAA, AURINKOA & PUNAISTA GRANIITTIA

Florian leepäämässä reitillä Finnish Roof (7b+).

Ahvenanmaan huikeat olosuhteet boulderoinnille ovat asia joka yhdistää suomalaista ja ruotsalaista kiipeilyä. Paikka on harvalle enää salaisuus ja tänä päivänä se houkuttelee kiipeilijöitä myös skandinavian ulkopuolelta. Ja sen vuoksi minä ja neljä saksalaista ystävääni saavuimme risteilijällä saarelle, tutustuaksemme sen punaiseen graniittiin.

Ahvenanmaa on omalaatuinen. Huomaat sen heti kun saavut Maarianhaminaan. Ahvenanmaan pääkaupungissa Maarianhaminassa on pikkukaupungin tunnelma. Emme kuitenkaan jää tutustumaan siihen kotoisaa kävelykatua enempää, sillä olemme Ahvenanmaalla punaisen graniitin vuoksi. Karttaa katsoessa saattaa luulla, että Ahvenanmaa on iso saari. Ajomatka Getalle, alueelle jota varjostavat kypsiä punaisia omenoita notkuvat puut ja pienet lahdet, kestää vain tunnin. Siellä täällä myös jyrkänteet nousevat metsien siimeksestä ja mietimme, voisiko saarella kalliokiipeillä. Olemme kuitenkin tulleet boulderoimaan, ja bouldereita saarella riittää.

Saavuttuamme Dānon kauniille rantahuviloille, otamme topon ja kannettavan esiin, ja ei aikaakaan kun toimintasuunnitelma tulevaa viik-

koa varten on valmis: Fågelberget, Kasviken, lepopäivä, Djupviksgrotorna, Kasviken, Gunnarsklint, koti. Haluamme ensin käydä pisimmän lähestymisen omaavassa paikassa ja Fågelbergetille on neljän kilometrin kävely – tai hiukan pidempi jos ottaa ”oikotien” erämään läpi.

FÅGELBERGET

On ensimmäinen kokonainen päivä saarella ja sää on viileä, tuulinen ja harmaa. Nostamme pädit selkään ja tunnin kävelyn jälkeen saavumme Puerto Rico -kivelle, josta tulee tukikohtamme. Pädit avautuvat ja lämmittelemme helpommilla ongelmilla. Suuntaamme katseemme myös muihin ympäröiviin kiviin ja toteamme, ettei ole tarvetta suunnata kovin kauas kiivetäkseen hienoja linjoja.

Florian ja Friederike nousevat klassisen **Moon Arëten (7B)** ja pari muuta helpompaa ongelmaa ympäriltä. Samaan aikaan Nico ja Christoph nousevat **Pictorin (6C)** useita kertoja kuvien ja videon vuoksi. Jopa aurinko pilkistää hetkeksi ja pakottaa meidät vähentämään kerrastoja.

Jatkamme ohi vaikuttavan Neverlandin ja suuntaamme ylös kohti Varasta ja Over the Moonia. Christoph poistaa **Varkaan (7B)** ja **Life is Goodin (7A)** ticklistaltaan ja Florian yrittää korkeaa Over the Moonia, mutta pakittaa juuri ennen kruksia. Sitten onkin jo aika suunnata takaisin. Löydämme selkeän polun kohti Soltunan kahvilaa ja paluumatkalla **Finnish Roof (7B)** näkee muutaman toiston.

Auringon jo laskettua saavumme takaisin autolle ja yhdessä tuumin toteamme, että lähestyminen on liian pitkä tullaksemme toista kertaa. Kiipeilypäivä on kuitenkin ollut upea ja voiko tästä enää mennä paremmaksi.

KASVIKEN

Lähestyminen Kasvikenille on selvästi helpompi. Auton oikea parkkeeraus tienposkeen, pädien ulosottaminen, tienylitys ja kahden minuutin kävely ylämäkeen. Valmista. Ei mahdollisuutta ottaa väärää oikoteitä ja polku päättyy suoraan sektorin parhaalle kivelle, Dodolle. Huikea punainen graaniit-

Christoph projektoimassa Paskapäävää (8a).

Friederike klassikolla Hallonpingvin (6c).

Christoph onnistuu dynomuuvissa reitillä Kalimist left (7b+).

tilohkare sisältää upeita ongelmia kuten **Dodon (8a+)** ja sen ständin (7C) sekä **Slo-bodan Syddovichin (7C)** ja **Nitron (8B)**, joissa riittää haastetta. Jos nämä ongelmat eivät tule kuuloonkaan, voit aloittaa helpommilla ja lähes yhtä viihdyttävillä ongelmilla. Warm-up Wallilta löytyy ongelmia aina nelosen ja seiskan väliltä. **Vittu Saatanan Perkele (6C)** tyydyttää korkeammista linjoista pitävät ja **Yellow Calx (6A+)** on hyvä tutustumisen halkeamakiipeilyyn.

Tässä ei toki ole vielä kaikki. Yli 60 linjaa tarkoittaa, että Kasvikenissa on projektoitavaa kaikille. Paikka itsessäänkin on ihastuttava. Mustikoita ja puolukoita voi poimia boulderien lomasta terveelliseksi välipalaksi, ja aina iltaan asti paistava aurinko sekä lyhyt lähestyminen tekevät paikasta yhden Ahvenanmaan ykköskohteista. Onkin helppo ymmärtää, miksi käytimme useamman iltapäivän Kasvikenissa tikaten yli tusinan vaikeampia ongelmia, ja meille jäi vielä paljon linjoja joiden vuoksi palata.

GUNNARSKLINT

Kohtuullisen uusi sektori joka ei näy kovin paljon liikennettä – luultavasti haastavan lähestymisen vuoksi. Kuljimme 45 minuuttia metsän läpi kunnes olimme viimein perillä. Suurin osa kivistä myös kappasi putsaamista ennenkuin kiipeilyyn pystyi aloittamaan.

Florian ja Christoph flashäävät **La Societe du Cochonin (7A+)** ja jatkavat kiipeämällä **Superdyno SDS (7A+)** ja **Väliinputoajan (7A)**. Ison kiven perältä Friederike ja Christoph nousevat vielä **Bancomaticon (7B)**. Päivän päätteeksi vierailimme Big Cavessa, jossa **Mikon Katto (7B)** näkee kaksi nousua. Luolassa olisi myös tarjolla paljon linjoja ensinoususta kiinnostuneille. Myös ympäröivät korkeat ja suorat seinät tarjoavat mahdollisuuden avata useita uusia linjoja joten muista ottaa harja mukaan jos haluat jättää jälkesi Gunnarsklintin kiipeilyyn.

Kauniit näkymät mäen huipulta ovat palkitsevia ja tekevät paluumatkasta luonnonkauniin.

Christoph kädenleveyden päässä dynossa reitillä Godspeed (7c).

DJUPVIKSGROTTORNA

Myös Grottanina tunnettu sektori kantaa eniten linjoja Ahvenanmaalla (+100) ja vaatii vain mukavan kahden kilometrin lähestymisen. Seuraamme luontopolkua Soltunan kahvilalta ja puolen tunnin hyvin opastetun kävelyn jälkeen saavumme sektorin ensimmäiselle kivelle, Geta Lifelle. **Voodoo (7A)** ja **Geta Life ss (7B+)** ovat mukavia katto-ongelmia joissa saa hyvät lämmöt vähän pidemmällä oleviin **Paskapäivän (8A)**

ja **Normipäivän (8B)** sittareihin. Vaikka olemme pitäneet lepopäivän edellisenä päivänä, ovat kyseiset linjat meille liian vaikeita.

Geta Lifelta jatkamme kohti Hammasta. Jos on tarvetta lämmitellä uudelleen, sopii **Hammass Finger Crack (7B)** tähän mainiosti. Tämän jälkeen voikin yrittää ratkaista **Hammass Peikon (8A)** ja **Drakguldin (8A)** sittareita. Yksi alueen klassikoita, **Martikainen ss (7C+)** vaatii ainakin kokeilua. Nämä ovat toki monelle vain inspiraatioksi, mutta monet

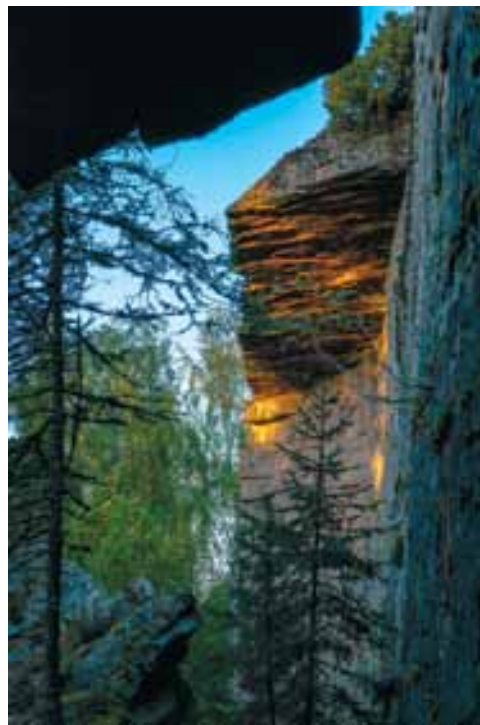
Christoph ja Babycakes (6c).

LISÄTIETOA

Visit Åland on hyvä paikka tutustua Ahvenanmaahan. Sieltä löydät myös sopivia aktiviteetteja lepopäiviä varten. Me tutustuimme linnan raunioihin, pelasimme minigolfia, kävimme meressä uimassa ja kajakkiretkellä. Saarella on myös upeat mahdollisuudet pyöräilyyn siitä kiinnostuneille.

Friederike nauttii Yellow Calx (6a+) halkeamasta.

Auringonlasku sektorilla Djupviksgrottorna.

muut alueen linjat kuten **Hammas (7A)**, **Martikainen (6C+)** ja **Fint problem som Erik visade (6A+)** jo pelkästään oikeuttavat vierailuun tälle kauniille sektorille. Sektori tosin näkee paljon aurinkoa, joten vierailu heti aamupäivällä ei välttämättä ole se paras idea.

SAAPUMINEN JA LIIKKUMINEN AHVENANMAALLA

Perinnetiedon mukaan Ahvenanmaalle voi saapua kolmella tavalla: uimalla, roikkumalla lokista tai maanalaisen poikkikulun kautta joka päättyy Grottanille ja jonka greidi on noin 6C+.

Tästä huolimatta, saavuimme paikalla mukavasti ja nopeasti Viking Linella, jolta kuuluu noin kuusi tuntia matkaan Turusta Ahvenanmaalle.

Ahvenanmaalle voi saapua myös lentokoneella, mutta tällöin kannattaa ottaa huomioon, että sinulta saatetaan veloittaa ekstra pädeistä. Finnair ja Nextjet lentävät Ahvenanmaalle Suomesta ja Ruotsista.

Me vuokrasimme auton Finn-Rentiltä Helsingistä kohtuuhintaan ja siinä riitti tilaa viidelle kiipeilijälle, neljälle pädille ja muille matkatavaroille. Koska autolla Getalle pääsy vie noin 45 minuuttia Maarianhaminasta on järkevää liikkua autolla. Bussit kulkevat harvoin. Auto myös helpottaa ruokaostoksien teossa ja sektoreille pääsystä.

TOPO

Metsissä ja rannoilla oleville kiville löytää kahdella tavalla mutta parhaiten nämä toimivat yhdessä: käyttämällä Etelä-Suomen Boulder-topoa ja 27 Cragsia (www.27crags.com). Topo sopii hyvin reittien ja polun selvittämiseen kivillä ja metsissä kun taas 27cragsista voit katsoa uudet sektorit ja reitit, joita ei ole topossa. Jos haluaa suunnistaa tutumpien sektorien ulkopuolelle, kannattaa topot tulostaa

sivustolta ja kirjoittaa myös paikkojen koordinaatit niihin. Uudemmille sektoreille löytäminen voi olla oma haasteensa ja mukaan kannattaa aina ottaa harja sammaltuneiden reittien varalle. Djupviksgrottorna, Kasviken ja Fågelberget ovat saaren parhaat alueet, ja niistä löytyy paljon kiivettävää helpommista greideistä. Eikä vaikeistakaan reiteistä ole puutetta. **Game Over ss (7C)**, **Mongooli ss (8A)**, **Dodo ss (8A+)**, **Neverland (7C)**, **Living the Dream (8B+)**, **Normipäivä (8B)** ja **Drakguld ss (8A)** ovat jo aika kova lähetylista kelle tahansa.

Lepopäivänä saarella voi vieraila vanhoissa linnoissa, puöräillä tai meloa. Päädyimme melontaan viimeisenä päivänämme.

MAJOITTUMINEN

Getan alueelta ja sen ympäristöstä löytyy paljon vaihtoehtoja majoittumiselle. Me yövyimme Dänön kauniissa rantahuviloissa joista löytyy täydellinen varustus keittiöstä saunaan. www.visitaland.com/en/services/danostrandvillor/. Myös huokeampia vaihtoehtoja on tarjolla. Lisätietoja www.visitaland.com/en/service_category/stayen/

MUUTA HUOMIOITAVAA

Aurinkorasva, punkkipihdit, ja riittävästi vettä ja eväitä. Nämä ovat tarpeellisia kaikilla sektoreilla. Varsinkin

punkkien kanssa on syytä olla hereillä ja muistaa tarkastaa niiden varalta aina päivän päätyttyä. Niiden levittämät taudit ovat vakavia.

KANEETTINA

Minä ja neljä saksalaista ystävääni pidimme Ahvenanmaan erittäin paljon. Saimme paljon kovia ongelmia kiivettyä, ja sää suosi meitä lämpötilojen ollessa lähellä 20° C syyskuussa. Öisimme saimme nauttia tähtitaivaasta. Lämmen sauna varmisti lihaksien ja mielen palautumisen seuraavan päivän koitoksia varten. Hiekkakiveltä näytävä punainen graniitti on laadultaan erinomaista ja tutustumisen arvoista. Ainakin me harkitsemme vahvasti vielä palaamista, koska kiivettävää jäi vielä paljon!

SCARPA STIX

Vanhemmat kiipeilijät muistelevat kaiholla Scarpa Stixiä – se oli suosittu kenkä kauan ennenkuin itse aloitin kiipeilyn. Nyt se on tullut takaisin, ja saanut hyviä arvosteluja kaikkialla.

Slipperi on muotoiltu lievästi uudelleen Heinz Mariacherin toimesta, ja on nyt kevyt, omaa hyvän tunnon ja tarjoaa kitkaa pienillä otteilla, pikkupoketeilla ja sallii sinun kävellä ylös jyrkkää släbiä mukavuuden kärsimättä – omiaan Nalkkilan släbin sessioille ja boulderointiin!

BLACK DIAMOND CAMALOT X4 OFFSET

Camalot X4 Offset on, kuten nimi kertoo, offset-versio tavallisesta Black Diamond Camalot X4:stä. Jos suuntaat kesällä Olhavalle tai Kustaviin, saatat haluta muutaman tällaisen räkkiäsi. Ne toimivat paremmin halkeamien pokettimaisissa, usein avautuvissa pikkuotteissa (pin scars). Toimivat myös useissa ”oudoissa” paikoissa ohuen kärkensä ansioista. Nämä ovat kalliita, eivät niin kevyitä kuin haluaisimme, ne taipuvat helposti – mutta ethän kuitenkaan aio tippua trädikamoihin, ethän!

HENRY GRÖNHOLM
 NOUSIJAINEN
 OFP

OCUN WEBBEE LADY 63,50€
 OCUN OZONE PLUS 122€
 OCUN WEBBEE 1 53€
 OCUN HURRY/CONDOR BELAY SET 34,85€

TILAA TUOTTEET KÄTEVÄSTI VERKKOKAUPASTA!
WWW.BOULDERTEHDAS.FI

OCUN
Red Bull
ARCTERYX
roca
 WILD COUPUNITY
FIVE TEN

BOULDERTEHDAS
 BOULDERTEHDAS OY
WWW.BOULDERTEHDAS.FI

PUH.
 010-2818999

RUUKINKATU 4
 20540 TURKU

Sektoreita on yhteensä 9, joista osa on erittäin jyrkkiä.

Lähestymistä ei juurikaan ole.

ADLITZGRÄBEN

Saku Korosuo

Falkensteinhöhlestä löytyy tiukkaa vääntöä 9a:han asti.

Sampsa Jyrkynen

Saku Korosuo & Alpiner Adlitzmix mix M7/M7+.

Itävalta on tunnettu hyvästä kiipeilystä, mutta valtaosa tunnetuista kiipeilypaikoista sijoittuu läntiseen Itävaltaan. Se ei kuitenkaan tarkoita että itäpuoli olisi pelkkää viinitilaa. Pelkästään Wienin ympäristöstä löytyy satoja kallioita ja tuhansia reittejä.

Kallio on enimmäkseen jyrkkää kalkkikiveä ja monessa paikassa hyvin samanlaista kuin Frankenjurassa. Muutama tufakin löytyy, mutta pääsääntöisesti kiipeily on pokettivoittoista.

Vaikka kallioita on paljon, on yksi kallio selvästi ylitse muiden. Adlitzgräben on ehdottomasti itäisen Itävallan suosituin sporttikallio, eikä syyttä. Lähestymistä ei ole, kallio on lähellä motaria, ja paikasta löytyy parisataa sporttireittiä, joista yli puolet on yli 7a:ta. Eipä siis ihme että paikka vetää wieniläisten lisäksi myös naapurimaiden Horkka-Karreja puoleensa.

Kallio on etelään, mutta 900 metrin korkeudessa, mikä käytännössä tarkoittaa sitä, että siellä voi hyvin kiivetä kesällä, ja myös aurinkoisina päivinä talvella. Kallio on niin jyrkkä, ettei vesisadekaan haittaa mitään.

Huonoina puolina voisi mainita suosituimpien reittien lasittumisen, sekä ruuhkat viikonloppuina. Käytännössä ollaan kuitenkin aina päästy kiipeämään mitä ollaan haluttu, eikä se lasittuneisuuskään juuri haittaa kun otteet ovat pääsääntöisesti aikamoista kahvaa.

Lähettyviltä löytyy myös pultattuja mixtareittejä. Topoja hakkureiteistä on huonosti saatavilla, mutta reittejä löytyy M4:stä M10:iin, joista

valtaosa on n. M8. Itse asiassa uusia mixtareittejä tehdään jatkuvasti lisää, joten jossain vaiheessa jonkinlainen mixtatopokin varmaan ilmestyy.

Joka tapauksessa kun kalliolle lähtee, tietää jo etukäteen että jotain pääsee aina kiipeämään, oli sitten kesä tai talvi, aurinkoa tai sadetta. Välillä onkin kesken päivän (ja keskellä talvea) vaihdettu hakut mankkapussiin ja kävelty parin sadan metrin päähän kun keli onkin sallinut vapaakiipeilyn. Lisäksi 15 km säteellä on kaksikin hiihtokeskusta, joten mikäli talvella hyvä dumppi sattuu kohdille, voi mixtakiipeilyn vaihtaa myös puuterihommiin.

ADLITZGRÄBEN

MITÄ: Hyvää sporttia ja pultattua mixtaa. Greidit 5–9a ja M4–M10.

MISSÄ: Gloggnitzin lähellä, n. 100 km Wienistä etelään.

MILLOIN: Vapaata maaliskuu–marraskuussa, joskus vuoden ympäri. Mixtaa silloin kun on liian kylmä kiivetä vapaasti. Kallio on etelään, mutta 900 m korkeudessa.

BIVI: Kalliolla ei saa nukkua, mutta lähetyillä on parkkipaikka, missä wildbivakointi on sallittua. Allekirjoittaneelta saa tarkemmat koordinaatit.

LISÄTIETOA: <http://www.haukkari.net/search/label/Adlitzgraben>

KUINKA NOSTAA GREIDIÄ?

ONKO GREIDILLÄ VÄLIÄ? ONKO KOOLLA VÄLIÄ? VIRALLINEN VASTAUS ON, ETTÄ EI TIETENKÄÄN. SE MERKITSEE, MILLAINEN ON REITIN KIIVETTÄVYYS, MILLAISILTA OTTEET TUNTUVAT, MILLAISET OVAT MAISEMAT, PÄÄSEEKÖ REITILLÄ FLOW-TILAAN.

Ylipäänsä kaikella muulla kuin greidillä on väliä – kiipeilyssä nautitaan vain ja ainoastaan siitä henkisestä zen-tilasta, jolloin on "yhtä kallion kanssa" kun kiipeää jotain reittiä (kuulostaako kiipeilyn romantisointi yhtään tutulta?). Kaikesta voi nauttia ja greidi ei todellakaan korreloi nautittavuuden kanssa – mutta väitän, että ne jotka sanovat että greidit eivät merkitse mitään eivät ole miettineet greidien syvempää olemusta loppuun saakka. Kiipeilyssä itsensä haastaminen on isossa osassa – ja siinä greidit tulevat hyvään paikkaan. Eikä niinkään muka-niin-objektiiviset yleismaailmalliset greidit, vaan nimenomaan itselle ne vaikeat reitit, vaikka greidillisesti eivät omaa huipputasoa olisikaan. Nykymaailmassa jollain pitää aina omaa suoritustaan mitata – ja missä olisi kiipeilyn haastavuus ellei oman greidinsä nostamisessa?

Like a Koala in his Eucalyptus (29/8a). Mahtava reitti, joka valitettavasti jäi kahden päivän jälkeen projektiksi.

1 OMAN MIELENSÄ VAKUUTTAMINEN, ETTÄ PYSTYY PAREMPAAN

Ensimmäinen askel greidien nostamiseen lähtee oman pääkopian sisältä. Se, että tajuaa greidin olevan vain numero eikä pelottava monsteri; se, että uskaltaa ottaa sen ensimmäisen askeleen ja esimerkiksi "koittaa sitä ekaa 7a:ta", vaikka kuinka tulisi turpiin. Päätös siitä, että "tänä vuonna kiipeän x-tasoisin reitin". Ja sitten vain pitää peukkuja, että loukkaantuminen ei estä suunnitelmia.

2

SIINÄ TULEE HYVÄKSI, TAI AINAKIN PAREMMAKSI, MITÄ TEKEE ENITEN

Suurena Malcolm Gladwell fanina pidän 10 000 tunnin sääntöä aika osuvana. Miksi Beatlesistä tuli niin erinomainen ja aikaansa edellä oleva bändi? He soittivat lukemattomat määrät tunteja eräässä Hampurin räkälässä; tunteja, jotka kaikki olivat rakennuspalikoita heidän virtuoosimaisuuteensa ja menestykseensä. Oheisharjoitteet, vaikka kuinka tärkeitä ovatkin, eivät kuitenkaan lopulta korvaa itse kiipeilyä tai harjoita siihen, miten puristaa kruksiotteesta, minne vasen jalka fläggää tai miten kiivetä joku reitti onsightina. Jos kiipeilyn aloittaa lapsena, niin onhan siinä ihan eri lähtökohdat kuin kiipeilyn aikuisiällä aloittavalla – kiipeilytunteja on vaan niin paljon enemmän. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö aikuisiällä kiipeilyn aloittava voi tulla hyväksi kiipeilijäksi (mitä ikinä itse kukin pitää hyvänä).

3

BOULDERIVAHVUUS ON ERI KUIN KÖYSIVAHVUUS

Mutta myös sisäkiipeilyvahvuus on eri kuin ulkokiipeilyvahvuus. Usein lähtökohta (ja halu) on erilainen sisällä vs. ulkona. Sisäköysittelyyn ulkoreittejä on myös vaikea verrata. Sisällä vaikeustasoa määrittelee usein haponsietokyky: kun taas ulkona lepopaikkoja keskellä reittiä voi löytää vaikka mistä. Ulkoreittejä voi myös usein jaksottaa päässään vähän paremmin kuin sisäreittejä. Useimmalla normikiipeilijällä on joku “päälaji”, jossa on parempi kuin muussa kiipeilyn alalajissa – oli se vahvuus sitten boulderissa, sporttikiipeilyssä, tradissä, mikstassa, jääkiipeilyssä tai big walleilla. Mietipä hetki – onko parhain lajisi parhain kenties juuri siitä syystä, että olet harrastanut sitä kaikista eniten näistä kiipeilyn alalajeista?

4

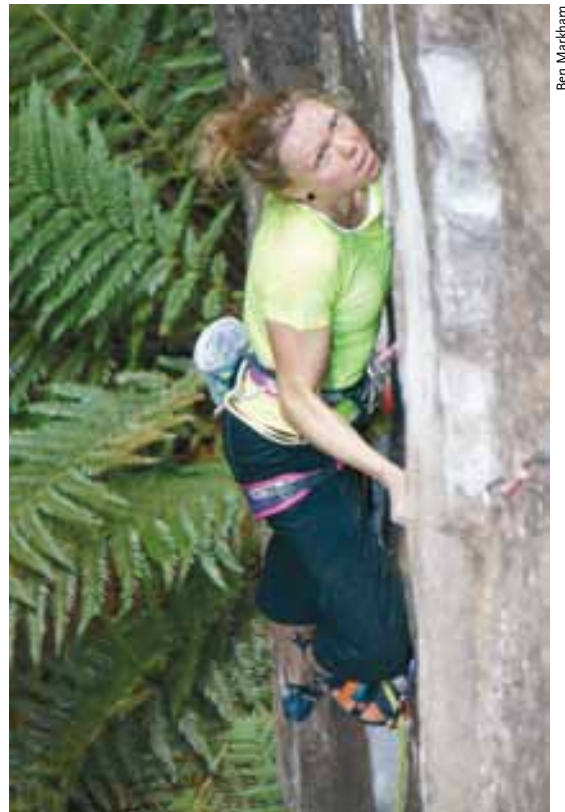
SIJAINTI

Mahdollisuudet elämässä ja sijainti vaikuttavat huikeasti. Vai miksi Espanjassa on niin paljon kovia köysikiipeilijöitä, joista kukaan Suomessa ei ole koskaan edes kuullut? On toki helpompaa kiivetä kovaa kun valitsee asuinpaikkansa sen mukaan että pääsee kiipeämään ulkona useammin (jos se on tavoitteena) – tai toteuttaa sen aina haluamansa muutaman kuukauden “vain kiipeilyreissun”. Jos sisäkiipeilyn kohentaminen on tavoitteena, silloin itse asuinpaikalla ei ole niin suurta merkitystä (tietty hyvä sisäkiipeilyseinä on bonusta...). Usein elämässä on kuitenkin tärkeämpiä juttuja kuin kiipeily (vai onko?) ja harvoin ainakaan vanhemmiten pystyy noin vain asuinpaikkaansa vaihtamaan – tai ei ehkä edes halua. Silloin pitää käyttää niitä työkaluja, mitä itsellä on. Suomessa kun vaan on niin paljon hyvää boulderia, ettei olekaan ihme että Suomi-kansan boulderigreidi nousee kuin sienet sateen jälkeen. Tässäkin toimii kysynnän ja tarjonnan laki. Hyvänä esimerkkinä on vaikka Juha Olli, joka päräytti ensimmäisen 8A boulderinsa 45-vuotiaana. Ei siis voida väittää, että greidiä ei voisi nostaa boulderissakaan hieman varttuneemmalla iällä. Se vaatii vain aikaa, hikeä ja kynneitä.

Pasi Sjöman

Nowrassa.

Ben Markham

Self Portrait, 8a.

5

PERIKSIANTAMATTOMUUS

Köysireitistikään ei tarvitse saada kaikkia muuveja tehtyä ensimmäisenä päivänä. Tai edes kolmantena. Monesti luovuttaa liian helposti – greidin nostaminen tapahtuu siis yhtä hitaasti kuin veden lappaminen ämpäriin yhdellä kädellä harottavilla sormilla. Sitä ei siis välttämättä oikeasti halua – eikä siinä mitään pahaa ole. (Mikäli et oikeasti halua nostaa omaa greidiäsi, et varmasti edes lue tätä juttua). Jossain menee kuitenkin myös raja – pitää myös tajuta milloin kannattaa luovuttaa ja tulla vahvemmaksi ennenkuin yrittää uudelleen. Aina sitä rajaa ei kuitenkaan kannata edes etsiä – omalla kohdallani se tulee vastaan yleensä kellon tikittämisen ja paikanvaihdoksen takia. Reitti ei mennyt vielä neljänäkään päivänä? Tough luck, love. Mene uudelleen. Ja uudelleen. Menestystarinoiden ja lähetysten mukana ei yleensä kerrota, kuinka pitkän tien kiipeilijä on kulkenut juuri kyseisen reitin lähettääkseen. Vaikka ensimmäisellä kerralla saisi turpiin niin että tukka lähti, se ei tarkoita sitä että reitti olisi itselle mahdoton. Turhautuminen, köniin ottaminen, pääntakominen seinään, yksi askel eteenpäin ja kaksi taaksepäin, luovuttamisen miettiminen – kaikki ovat sellaisia asioita, jotka ainakin itselle ovat tuttuja. Jos eivät, niin uskallan väittää, että et ole vielä käynyt lähelläkään omia äärirajajasi.

6

VOIMAA –
MUTTA ENNEN KAIKKEA PÄÄTÄ

Toki köysigreidin nostamiseen tarvitsee myös voimaa – tai ainakin sen helpottaa. Mutta se ei pelkästään riitä. (Puhun tässä nyt enemmän köysigreideistä – koska bouldergreidien nostaminen tai edes yrittäminen on ollut omalla kohdallani hyvin vähäistä). Köysireiteissä muuvit eivät aina välttämättä ole bouldermuuveihin verrattuina niin vaikeita. Peliin tulee niin paljon enemmän muuta: enemmän muuveja linkattuna, pidemmät reitit (vaikka jotkut köysireitit menevätkin ehkä enemmän pitkästä boulderista), henkinen puoli (boulderissa keskittymisen tarvitsee olla niin paljon lyhyempikestoista), kannustavat katsojat pureutuvat tajuntaan usein niin paljon helpommin kuin boulderissa, kesken reitin yllättävä sadekuuro kun kruksi on jo takana, kymmenennen kerran viimeisestä muuvista putoaminen... Oman itsensä psyyykaaminen ennen suoritusta ja niiden välillä on myös tärkeää – olen kiivennyt päässäni kymmeniä kertoja samaa itselle vaikeaa reittiä. Itkutkin on muutaman kerran kesken reitin päässyt kun on pudonnut... (Syynä on tosin ollut jotain ihan muuta kuin vuonna 2006 Olhavalla kevättalvella yläköydessä Eklipsillä pyristellessä, jolloin mielen valtaavina ajatuksina oli lähinnä “en pääse tältä reitiltä koskaan pois, en pääse ylöspäin, mulla ei oo prusikkia, alla on vaan heikot jäät...)

7

VARMISTAJA

Köysikiipeilijän tukipilari. Henkilö, johon luotat, joka on kannustava, jonka kanssa on hauska kiivetä – ja joka jaksaa tulla sinne samalle hikiselle kaltsille varmistamaan reittiä, jota taot vaikka kuinka monennen kerran. Sellainen henkilö, joka uskaltaa myös sanoa: “hei toi ei nyt ollenkaan ollu cool... jos vähän ottaisit rennommin! Sun kanssa ei oo kiva kiivetä kun oot tollanen”.

8

ITSELUOTTAMUS

Nanosekuntia ennen vaikean muuvin tekoa täytyy USKOA siihen, että saa seuraavasta otteesta kiinni. Pään sisällä olevilla ajatuksilla (vaikka ne kuinka yrittäisi blokata pois) on niin suuri valta siihen, mitä kroppa päätyy tekemään. Itseluottamus siihen, että pystyy vielä parempaan. Me kaikki elämme kuitenkin koko ajan prosessissa, tullaksemme paremmiksi siinä mitä ikinä teemmekin.

Entä sitten se epävirallinen, sanomaton vastaus? Kyllä sillä greidillä on väliä.

Kirjoittaja on nykyään viikonloppusoturi, joka on kiivennyt neljä 8a+ ja kolmetoista 8a:ta (joista yhden flashina) ympäri maailmaa. Viikon kirjaksi hän suosittelee Malcolm Gladwellin kirjaa “Outliers”.

Anu Korosuo

Saku Korosuo on Ruotsin kautta Itävaltaan karannut kiipeilypakolainen. Mies uskoo halkeamien pultittomuuteen ja seisomalähtöihin. Työkseen Saku tekee 3D-mallinnusta ja vetää kiipeilykurseja. Vapaa-aikanaan Saku etsii pehmeitä greidejä ja halpaa vehnäolutta.

Katso myös kirjoittajan nettisivut osoitteessa korosuo.com.

Istun slovenialaisen hostellin olohuoneessa pelaamassa shakkia. Yritän mieltä seuraavaa siirtoa, mutta ajatukseni herpaantuu jatkuvasti slovakialaisen naisen pitämään meteliin taustalla. Nainen haluaa kuunnella musiikkia, ja totta vie kuunteleekin, mutta poloisen läppäristä ei meinaa tulla tarpeeksi ääntä. Naisen onneksi, ja itseni epäonneksi, joku paikallinen sankari antaa hänelle erillisen vahvistimen, jolla tykittää Cranberriesin Zombie:ta astetta kovempaa.

Puheensorina olohuoneessa kasvaa samaa tahtia musiikin volyymin noustessa, ja slovakialaistyön lempikappale jää taas jalkoihin. Juuri kun kuvittelen että tyttö tyytyisi osaansa, alkaakin hän itse laulaa mukana. *“What’s in your heeeee-eead, In your heee-e-ee-ead, zombie, zombie, zombie...”*

Shakin peluusta ei tule mitään. Viereisessä pöydässä istuu vanhempi mies, joka yrittää tehdä töitä. Hän laittaa kuulokkeet korville ja yrittää keskittyä. Säälin miestä, mutta myös itseäni. Samaa paskaahan tässä molemmat joutuu kuuntelemaan.

Mies on hostellin omistaja ja hieman poikkeuksellinen sellainen. Hän on nimittäin poikkeuksellisen ystävällinen. Mies tarjoilee paikallista viiniä, ja kyselee joka päivä kuulumiset. Kun kysyin että missä olisi ruokakauppa, lähti mies omalla autolla näyttämään tietä. Ensin ajettiin Italian puolelle, missä hän näytti, mistä bussit kulkevat Triesteen ja mistä saa vinjetin maksulliselle motarille. Sitten ajettiin takaisin Slovenian puolelle, mistä taas sai parhaat vihannekset. Kaupan pihalla kun astuimme autosta ulos, mies sanoi ettei hänellä itsellään ollut asiaa kauppaan ja että löydämmehän varmasti takaisin kotiin. Ihan hyvää palvelua, ottaen huomioon, että kaupan olisi voinut myös näyttää kartalta.

Eräänä iltana juhlimme miehen syntymäpäivää. Syömmä täytekkua, jossa on marsipaanista tehtyjä hakoja. Hostellin pitäminen on vielä uutta, ja on helppo nähdä kuinka erilaiset roolit sekoittuvat. Toisaalta olemme vain asiakkaita, mutta silti meidät piti erikseen hakea huoneesta juhlimaan hänen perheensä kanssa.

Kun kaverini Wienistä otti ensimmäisen kerran yhteyttä

hostellin omistajaan ja kysyi majoitusta, kysyi tämä ensin että mistä saitte tietää hostellista. Hän tarjoaa majoitusta ainoastaan ystävilleen. Ja kun tulimme perille, pyysi hän ettemme kertoisi paikasta eteenpäin. Hostellitoiminta on kuitenkin pikkuhiljaa laajentunut ja nykyään majoitusta tarjotaan muillekin kuin miehen lähipiirille, kuten esimerkiksi slovakialaiselle Cranberries-fanille. Tai suomalaiselle pariskunnalle.

Kun parin viikon jälkeen olemme tekemässä lähtöä, tulee maksun aika. Mies menee vähän vaikeaksi ja laskee tahallaan alakanttiin nukutut yöt. Korjaan summan oikeaksi, mutta mies haluaa kuitenkin antaa alennusta, eikä suostu ottamaan maksua tilaamastani parin litran viinipullosta. Kun pakkaamme autoa, tuo mies vielä lahjaksi hänen veljensä tekemää savumakkaraa.

Välillä mietin, että miksi mies oli aina niin ystävällinen. Minkälaisen elämän tuo vanha slovenialainen oli elänyt, jotta hän jaksoi päivästä toiseen hymyillä? Vai oliko hän meitä kohtaan ystävällinen ainoastaan sen takia että olimme hiljaa ja tiskasimme tiskimme?

Miehen nimi on Silvo Karo. Aluksi meinasin kirjoittaa tähän mitä kaikkea mies on kiivennyt, mutta antaa olla. Niitä reittejä ei ole greidattu ranskalaisilla numeroilla, enkä oleta että nykyajan pipopäät ymmärtäisivät puoliakaan miehen nousuista. Hänen aktiiviaikanaan nousuja ei pidetty mahdollisina, eikä niitä nykyäänkään kukaan uskalla toistaa. “Death routes”, kuten hänen reittejään usein kuvataan.

Katsomme yhdessä Red Bullin tuottamaa kiipeilyvideota Patagoniasta. Videolla David Lama harmittelee kun kopterista on löpö vähissä eikä mahdollisesti ehditä enää saada hienoja toppikuvia. Miltäköhän Silvosta tuntui topata saman vuoren jyrkempi seinämä vuonna 1988? Ei ollut vuoristo-oppaita pitämässä huolta, ei ollut koptereita ottamassa toppikuvia. Oli yksi 40 metrin köysi jäljellä ja edessä laskeutuminen Cerro Torreelta tuntematonta reittiä pitkin.

skil SUOMEN KIIPEILYLIITTO

SKIL HALLITUS 2015

pj. Sampsa Jyrkynen, jäsenet Otto Lahti, Arttu Eloranta, Kaisa Rajala, Hanna Pihlajaluoto ja Juho Hirsimäki.

SKIL JÄSENSEURAT

BK CLIMBERS, HELSINKI
 BK CLIMBERS ry. HELSINKI
 CLIMBING CLUB ry. PORI
 CLUB ALPIN SAVONLINNINA ry.
 HANGON HYRKYT ry. KIIPEILYJAOS
 HELSINGIN NMKY ry.
 HIGH SPORT VAASA ry.
 HIRVENSALMEN URHEILIJAT ry. (kiipeilyjaos)
 HÄMEENLINNAN KIIPEILYSEURA ry.
 JYVÄSKYLÄN KIIPEILYSEURA ry.
 KARELIAN KIIPEILIJÄT ry. JOENSUU
 KIIPEILYSEURA KAKKONEN ry. ESPOO
 KIIPEILYSEURA ORANKI ry. HELSINKI
 KIIPEILYKERHO KIILA ry. KOUVOLA
 KIIPEILYKERHO VERTIKAALI ry. TAMPERE
 KIIPEILYN VUOKSI ry. IMATRA
 KIIPEILYURHEILIJAT ry. HELSINKI
 KIRKKONUMMEN SEUDUN KIIPEILIJÄT ry.
 KIRKKONUMMI
 KLONDYKE WALL ry. KERAVA
 KOILLISMAAN KIIPEILYSEURA ry. KUUSAMO
 KOTKAN KIIPEILYSEURA ry.
 KUOPION KIIPEILYSEURA ry.
 LAHDEN SEUDUN KIIPEILYSEURA KITKA ry.

LOUNAISSUOMEN KIIPEILYKERHO KRUXI ry.
 TURKU
 OULUN CAVE ry.
 OULUN KIIPEILYSEURA 91. ry.
 PROJEKTI ry. JYVÄSKYLÄ
 ROVANIEMEN VUORISTOKLUBI RVK ry.
 SKEY ry. HELSINKI
 SLÄBI ry. RUOTSINPYHTÄÄ
 SUOMEN ALPPIKERHO ry. HELSINKI
 TAMPEREEN NMKY ry. kiipeilyjaosto
 TAPANILAN ERÄ ry. KIIPEILYJAOSTO HELSINKI
 TEAM PANIC ry. PORVOO
 TORNIOAVAT ry. TORNIO
 TURUN NMKY ry.

Uudet SKIL jäsen seurat: Bk Climbers ry. Helsinki ja Kirkkonummen seudun kiipeilijät ry. hyväksyttiin SKIL jäsen seuroiksi.

Seurojen kotisivujen osoitteet tai muut yhteystiedot SKIL www.sivuilla.

SKIL postiosoite:

Suomen Kiipeilyliitto ry.,
 Erätie 3, 00730 HELSINKI

Toiminnanjohtaja, Kiipeilylehden päätoimittaja, KTO-kurssivastaava: Jari Koski, jari.koski@climbing.fi, gsm. 040 586 8123, puh. 09 224 32907. KTO-kurssia ja Kiipeilylehden aineistoa koskevat tiedustelut suoraan Jari Koskelle, mieluiten sähköpostilla.

Liiton toimisto VALO-Lajipalvelut on lajiliittojen yhteistoimisto, josta saa yleistä tietoa liiton toiminnasta sekä apua Sporttirekisteri- ja lisenssiasioissa.

Puh. (09) 3481 2005, email: lajipalvelut@valo.fi, fax: (09) 3481 2602

Käyntiosoite: VALO-talo 7. krs, Radiokatu 20, 00240 Helsinki

Postiosoite: Lajipalvelut, Suomen Kiipeilyliitto ry. FIN-00093 VALO

Lisätietoja VALO-Lajipalvelut -toimistosta www.slu.fi/jasenjarjestoille/lajipalvelut_pienlajiliitoille/

VALO

Valo on Valtakunnallinen liikunta- ja urheiluorganisaatio ry toimii suomalaisen liikunnan ja urheilun yhdistävänä voimana. Visiona on "Olemme maailman liikkuvien urheilukansa – 2020".

SKIL JULKAISUJEN MYYNTI

SLU Sporttikaupasta, vain tilauslomakkeella. Linkki löytyy SKIL www-sivuilta; climbing.fi > julkaisut > hinnat ja tilaukset

SEURAAVA KIIPEILYLEHTI

ilmestyy kesäkuussa 2015, lehden aineistopäivä on 10.5.2015.

kova KOULUTUSVALIOKUNTA

SKIL AVOIMET OHJAAJA- JA KOULUTTAJAKURSSIT 2015 kevät

14.–15.3. KTO 1, Helsinki TÄYNNÄ
 21.3. KTO-koe, Helsinki
 28.–29.3. KTO 2, TÄYNNÄ
 21.–22.3. Jääkiipeilyohjaaja JKO (KKK1-jäämoduuli), Korouoma
 23.–24.3. KTO 1 Kuopio
 28.–29.3. KTO 1 Tampere
 11.–12.4. KTO 2 Tampere
 11.–12.4. KO1, Kiipeilykeskus Tapanila
 23.–24.4. KTO 2. Kuopio
 3.5. KTO-koe Tampere
 19.–20.5. KTO 1, Rovaniemi
 21.–22.5. KTO 2, Rovaniemi
 23.5. KTO-koe, Helsinki
 23.5. KO-koe, Havukallio, Hollola
 5.6. KTO-koe, Rovaniemi
 22.–23.8. KKK-koe, Olhava

Syyskussa **KTO 1, KTO 2 ja KTO-koe** Helsingissä, päivämäärät julkaistaan SKIL www-sivujen Tapahtumat-kalenterissa.

KTO 3 kurssi järjestetään syksyllä 2015 Tampereen seudulla

Joensuu, Kuopio ja Mikkeli KTO -kurssit: info

ja kyselyt Pasi Penttiseltä, pasi.penttinen@kaski.info

HUOM! KO/SCI 2-kurssi on kaksipäiväinen ja erillinen koe yksipäiväinen.

Päivämääriin voi tulla lisäyksiä ja muutoksia; ajankohtaiset kurssi- ja koepäivämäärät ilmoitetaan SKIL kotisivuilla: www.climbing.fi > koulutus > kurssi- ja koekalenteri.

Kurssia tai koetta ei voida järjestää, jos osallistujia ei ole tarpeeksi. Jos kurssi joudutaan peruuttamaan, niin ilmoittautuneille ilmoitetaan tästä mahdollisimman aikaisin ja pyritään tarjoamaan korvaavaa päivämäärää.

Tarvittaessa voi myös kysyä yksityiskursseja esimerkiksi yritykselle ja opistolle.

KTO-kurssien hinnat 2015:

KTO moduuli 1: 155 €
 KTO moduuli 2: 155 €
 KTO-koe: 100 €
 KTO-kortin päivitys: 80 €
 KTO 3: 175 €
 KTO-3 päivitys: 100 €

Kaikki ajankohtaiset kurssihinnat löytyvät SKIL www-sivuston kurssihinnastosta.

KURSSIPAIKAT:

KTO-kurssit Helsinki; Helsingin Kiipeilykeskus: www.kiipeilykeskus.com.

KTO 3: pääsääntöisesti Virrat nuorisokeskus Marttinen www.marttinen.fi

KTO Joensuu: Pohjois-Karjalan Opisto Niitty-lahti ja koulutuskaallio Vuorivaara

KTO Rovaniemi: liikuntakeskuksessa Rovaniemellä, lisätietoa myös www.santasport.com.

KTO Peräpohjan opisto, Tornio, www.ppo-pisto.fi/etusivu

KTO ja KTO 3 Basecamp Oulanka www.basecampoulanka.fi

KTO 3, SCI(KO)- sekä KKK-kursseille ja kokeisiin ilmoittautuminen vähintään kaksi viikkoa ennen tapahtumaa, jonka jälkeen ilmoittautuminen on sitova ja osallistumismaksu tulee maksaa, vaikkei saapuisi koulutukseen.

Ilmoittautumiset kurssille ja kokeisiin seuraaville henkilöille:

KTO Helsinki: Jari Koski jari.koski@climbing.fi tai 040 586 8123.

KTO Rovaniemi ja TaTu: Oula-Matti Peltonen oula-matti.peltonen@roiakk.fi tai 040 7547 613.

KTO Tampere ja KTO 3: Kimmo Peltonen, kt.peltonen@gmail.com tai 0400 219 946.

KTO Joensuu ja Mikkeli: Pasi Penttinen, pasi.penttinen@kaski.info.

KTO Peräpohjan opisto, Tornio, koulutus@ppopisto.fi tai puh. 050 569 4396.

SCI (KO): Jaakko Lehto, jvlehto@iki.fi tai puh. 040 769 5157.

KKK: Tuomo Pesonen, tuomo.pesonen@pp2.inet.fi / 050 379 4472

KO- ja KKK-kursseille ilmoittautumiset ja tiedustelut myös: koulutus@climbing.fi

HUOM!

Jos sinulla on sairauksia, jotka voivat vaikuttaa ohjaajakurssin läpikäymiseen (esim. diabetes, epilepsia, sydänsairaudet) tai olet raskeana, niin ilmoita tästä kurssin järjestäjälle.

KTO-KLUBIN JÄSENIILLE

Klubin jäsenyys on ilmaista vuoden ajan liittymisestä eli KTO -kurssin moduuli 2:lle osallistumisesta.

Tänä aikana saat Kiipeilylehden kolme kertaa vuodessa kotiisi. Vuoden kuluttua jäsenyys loppuu automaattisesti, mutta voit jatkaa sitä ottamalla yhteyttä SKIL toimistoon. Jäsenmaksu ensimmäisen vuoden jälkeen on 20 euroa/vuosi.

nuva NUORISOVALIOKUNTA

Pohjoismainen Junnuleiri järjestetään 2015 aikana. Lisäinfoa leiristä tulee keväällä suoraan seuroille. Lisäinfoa saat myös Heidi Saariselta heidi.inkeri@gmail.com

Valtakunnallinen Junnuleiri Suomessa järjestetään vuosittain. Lisäinfoa kesän 2015 leiristä tulee keväällä suoraan seuroille.

Junnuohjaajakoulutus järjestetään kerran vuodessa tai kysynnän mukaan. Junnuohjaajakoulutuksen voi myös tilata erikseen omalle seuralle jos osallistujia on riittävästi.

Junioriohjaajan opas kiipeilyseuroille (Kaisa Härkönen) -opasta voi tilata VALO-lajipalvelu-toimistosta: lajipalvelut@valo.fi

Lisää infoa Nuorisovalion toiminnasta löydät nettisivuilta: www.climbing.fi.

Nuorisasioissa ja tarvittaessa junnuohjaajakoulutusta voit ottaa yhteyttä Eeva Mäkelään eeva.makela@humak.fi

Kuvat ylh: Nordic Meet 2015 neuvottelut käynnissä Oslon urheilupyhätössä Ullevål Stadionilla.

Alla: Tutustumista Oslon sisäkiipeilytarjontaan.

kiva KILPAILUVALIOKUNTA

Kilpailuvaliokunnan kokoonpano:

Kaisa Rajala: puheenjohtaja ja juniorimaajoukkuevastaava, kaisa.rajala@bouldertehdas.fi, Peter Hammer: aikuisten maajoukkuevastaava, peter.hammer@kiipeilyareena.com, Jorma Käyhkö: valmennus
Veera Turkki: tiedotus

KILPAILUT 2015

7.3. Boulderliiga, BoulderSaimaa, Lappeenranta

21.3. ManoloCup, Hänkki, Hämeenlinna

11.4. Boulderliigan päätökisa, BK Isatis, Helsinki

31.10. SM Boulder, Tampere

14.11. SM-köysikiipailu, Helsingin Kiipeilykeskus Tapanila

Kilpailuita koordinoi Kaisa Rajala.

Vuonna 2015 ei järjestetä Suomi-Cupia. Uutena kisakiertueena 2014–15 on Boulder-liiga. SKIL on mukana tukemassa liigaa.

Tarkemmat tiedot liigan nettisivuilta osoitteesta boulderliiga.fi.

2014–2015 järjestettiin ensimmäistä kertaa Junnu Cup. Kisaan kuului kaksi Openmuotoista köysikisaa junnuille (Tapanilassa ja Salmisaaressa). Uusi kisamuoto oli selkeästi juniorien mieleen. KIVA päätti tukea Cupissa kahden vanhimman sarjan voittajia, jos nämä haluavat osallistua Juniorien PM-kisoihin. Tukeminen tapahtuu kisamatka-apurahan muodossa. Onnea: Jiri Kuusonen, Helmi Puustinen, Alekski Mikkola ja Sonja Kainulainen! Kaikki voittivat oman sarjansa molemmissa kisoissa. 28.11. PM boulder, BK Isatis Helsinki

Jari Koski

Jari Koski

TUOMAROINTIKOULUTUS

Huom. Tuomarointikoulutuksia järjestetään kysynnän mukaan:

SKIL tarjoaa seuroille / kiipeilyhalleille mahdollisuutta omien tuomareiden kouluttamiseen. Nyt kannattaa mahdollisimman nopeasti sovia koulutus omalle seuralle, lisätiedot: kaisa.rajala@bouldertehdas.fi

Kustannuksia koulutuksesta tulee kouluttajien kulujen verran (matkat + päiväraha), ja seuran tulee itse järjestää tilat koulutusta varten.

Tuomarikoulutus sisältää sekä boulder- että köysiosuuden. Koulutus sisältää noin kuuden tunnin teoriaosuuden, kaksi harjoittelukertaa (köysi ja boulder) sekä kirjallisen tentin. Koko koulutuksen suorittamisen jälkeen saa kansallisen tason kiipeilytuomarin pätevyyden. Koulutus on mahdollista jakaa myös köysi- ja boulderosuuteen, jolloin kyseisen osuuden järjestää ennen kisoja, ja kisoissa saa käytännön harjoittelun heti tehtyä.

SKIL:n sivuilla on päivitettävä lista pätevistä kansallisen tason tuomareista. Suomen päätuomari on Kaisa Rajala.

NORDIC-MEETING KISAKUULUMISET

Helmikuussa järjestettiin taas Nordic-meeting, tällä kertaa Oslossa. Kyseessä on kokous, joka pidetään 2 vuoden välein ja siellä puhutaan ja päätetään erilaisista pohjoismai-

sista kiipeilyasioista. Kilpailun osalta kyseessä olivat lähinnä kisa aikataulut ja säännöt.

Jatkossa tarkoituksena on, että juniorien PM-boulderit ovat keväällä ja köydet syksyllä kauden lopussa. Aikuisten ja juniorien Lead PM-kisat yhdistetään nii, että sarjat ovat Youth B, Youth A ja aikuiset (Juniorit kisaavat aikuisissa). Eli jatkossa aikuisilla on joka vuosi sekä boulder että lead PM-kisat (aiemmin joka toinen vuosi).

Kaikki ilmoittautumiset hoidetaan kansallisen (SKIL) järjestön toimesta.

Päätettiin myös pitää vuonna 2016 sekä pohjoismainen reitintekijä että tuomarikurssi. Näistä voi loppuvuonna kysyä lisätietoa KIVAn pj:lta. Lisätietoja: Kilpailuvaliokunta, Kaisa Rajala: kaisa.rajala@bouldertehdas.fi tai kilpailu@climbing.fi

Palautetta, kysymyksiä ja ideoita kilpailutoimintaan voi lähettää sähköpostitse osoitteella: kilpailu@climbing.fi

HUOM!

Kilpailuvaliokunnan Internet-sivuilta löytyy valikko ”Kilpailun järjestäjän opas”, josta löytyy hyödyllistä tietoa ja ohjeita kiipeilykilpailun järjestämiseen. Käy katsomassa kilpailuvaliokunnan sivuja osoitteessa www.climbing.fi kohdassa Kilpailu.

skil-tuki seuratoiminnan kehittämiseen

SKIL jäsenseurat voivat hakea tukea kiipeily- ja seuratoiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen. Tukianomukset käsitellään hallituksen toimesta hyväksytyin budjetin puitteissa. Tuki voi olla joko työtä ja neuvontaa (esim. lähetetään asiantuntija boulderseinää suunnittelemaan ja valvomaan rakentamista) tai rahallista tukea.

Hakuperusteet:

Ainoastaan SKIL jäsenseurojen haettavaksi, ensisijaisesti pienien paikkakuntien seurojen tukemiseen ja seuduilla, missä ei ole paljoa kiipeilytoimintaa.

Esimerkkejä hankkeista:

- tien levikkeen tai pysäköintipaikan rakentaminen kiipeilypaikan yhteyteen. Vain yhteistyössä maanomistajan ja lähiasukkaiden kanssa!
- kalliotalokoiden kustannuksiin
- junnutoiminnan aloittaminen
- kiipeily-/boulderseinän suunnittelu ja rakentaminen
- kiipeilykilpailun järjestäminen

Hakemuksessa tulee näkyä: avustuksen käytötarkoitus ja mille ajalle haetaan, vastuuhenkilö, talousarvio, haettava summa, seuran ja paikkakunnan olosuhteet kiipeilyyn kannalta.

Vapaamuotoinen hakemus lähetetään osoitteeseen: Jari Koski SKIL ry, Erätie 3, 00730 HELSINKI

SKIL hallitus päättää avustuksen jakamisesta.

access

On kokeneen kiipeilijän velvollisuus opastaa uusia harrastajia ”pelisäännöissä”. Huono tai ajattelematon käytös kallioilla leimaa samalla kaikki kiipeilijät, eikä meillä ole varaa menettää yhtäkään harvoista harrastuspaikoistamme kieltojen takia.

Tässä tärkeimmät ohjeet kiipeilykallioilla ja bouldereilla sekä myös jääkiipeilypaikoilla liikuttaessa:

- autojen pysäköinti vain niille osoitetuissa paikoissa ja lähiasukkaiden kulkemista estämättä. Pysäköinti ei saa estää työkonoiden ajoa pelloille tms.
- yksityistien tilapäinen ja satunnainen käyttö on sallittua, paitsi jos virallinen (omatekemä pahvinen ei kelpaa) ajokielto-merkki. Oikeaa ajokieltoa pitää noudattaa.
- ystävällinen ja kohtelias käytös kiipeilypaikan lähiasukkaita ja muita luonnossa liikkuvia kohtaan on itsestäänselvyys.
- ollaan metelöimättä kallioilla ja viedään omat roskat pois.

Uutta kiipeilykalliota tai bouldereita suunniteltaessa:

- ennen kuin aloitat kiipeilytoiminnan kallioilla, ota ensimmäiseksi yhteyttä paikalliseen kiipeilyseuraan. Sieltä saat tietoa mahdollisista sopimuksista maanomistajan kanssa, kiipeilykielloista ja rajoituksista. Paikallisella jäsenseuralla on mahdollisuus käyttää SKIL:n resursseja porahakojen asennuksessa.

- ennen reitintekoa selvitetään aina maanomistaja ja kysytään häneltä luvat sekä pysäköinti, kulku kalliolle ym. Myös näkö/kuuloetäisyydellä asuvilta pitää pyytää lupaa, vaikkei olisikaan maanomistaja.
- myös uusissa boulderpaikoissa kannattaa aina ottaa ensin yhteys maanomistajaan, yleensä silloin myös saa kiipeillä. Jos ei ole maanomistajalle mitään ilmoitellut, niin jossain vaiheessa, kun porukkaa alkaa kivillä käymään enemmän, aina tulee ongelmia ja siinä vaiheessa saattaa olla peli menetetty kiipeilyn suhteen.
- paikallisesta ympäristökeskuksesta saa tietää, että onko kallioilla/kivillä suojeltavia kasveja.

Jokamiehenoikeuksien nojalla luonnossa saa toisen maalla liikkuva lihasvoimalla aiheuttamatta vähäistä suurempaa haittaa.

Tämä perustuu rikoslain hallinnanloukkauksäädökseen. Maanomistajalle ja lähiasukkaille ei saa tuottaa häiriötä eikä luonnolle saa aiheuttaa vahinkoa. Esimerkiksi pultitukseen tarvitaan aina maanomistajan lupa.

HUOM: Linkki uuteen Ympäristöministeriön julkaisuun ”Jokamiehen oikeudet ja toimiminen toisen alueella” löytyy SKIL www-sivuilta: Access > Jokamiehenoikeudet Kiipeily -osassa 1, sivu 71

VOIMASSA OLEVAT KIIPEILYKIELLOT:

- Klöverberget, Siuntio
- Vanjärvi, Vihti
- Ispoinen, Turku

Säkylä Pirunvuoren kiipeilykielto on päättynyt! Käytössä on uusi parkkipaikka ja kulku kalliolle. Ehdottomasti on noudatettava uusia ohjeita. Ohjeet jammi.netissä: www.jammi.net/kalliot/pirunvuori/index.html

Siuntion Falkberget: jätä auto kauas kalliosta sellaiseen paikkaan, jossa se ei estä mitään liikennettä ja josta kenellekään ei tulisi mieleenkään valittaa.

Ajantasalla olevat access-ohjeet, tiedotteita ja lisätietoa kiipeilykielloista löytyy SKIL www-sivuilta Access-osiosta ja nykyisin tiedotteita on myös Slouppi.net-sivustolla.

Seuratiedotteet

Vaasa BoulderFest 2015 Vaasan High Sport ry:n järjestämä ilmainen ja kaikille avoin kiipeilytapahtuma. 1.–3.5.2015 järjestettävä tapahtuma sisältää vapaata kiipeilyä Vaasan Runsorissa. Alueella on yli 400 reittiä sekä runsaasti mahdollisuuksia avata uusia. Paikalla on oppaita, jotka auttavat kivien ja reittien löytämisessä.

Ohjelmaan kuuluu myös vaikeiden reittien projektointia tai sen seuraamista mieltymysten mukaan, sekä leikkimielinen boulderkilpailu.

Ennakkoon ilmoittautuneille on tiedossa myös illanviettoa. Omat pädit joukkoon! Lisätietoja tapahtumasta Vaasan High Sport ry:n kotisivuilta www.highsport.fi

Lyngenin pääsiäistapaaminen 1.–6.4.2015

Vuorossa Alppikerhon 10. Lyngenin pääsiäistapaaminen! Tällä kertaa majoitumme Svensbyhyn, josta Pohjois- ja Itä-Lyngen ovat hyvin saavutettavissa. Osallistuja voi liikkua kokemuksen mukaan omatoimisesti tai järjestämiemme oppaiden kanssa, joilta aina saa hyödyllistä tietoa mm. lumesta, maastosta, kiipeily- ja laskutekniikasta. Oppaina toimivat suomalainen UIAGM vuoristo-opas Peter Reuter sekä UIAGM Aspirant Sami Modenius.

Tavoitteena on kiivetä alppiharjanteita ryhmien tason ja sääolosuhteiden mukaan, mutta joka tapauksessa tasokkaita laskuja on luvassa. Reissulla on mahdollisuus vaikuttaa opastettujen päivien sisältöihin osallistujien toiveiden mukaisesti. Luvassa taas mukava yhdessäoloa ja liikkumista upeissa mai-

semissa. Tervetuloa mukaan vanhat ja uudet alppinistit!

Pääsiäistapaaminen maksaa noin 200 Nok/yö/osallistuja jos mökit ovat täynnä.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset Anne Dahlgren, anne@alppikerho.fi

Mont Blanc -viikko 15.–20.6. 2015

Tervetuloa mukaan Suomen Alppikerhon järjestämälle alppikiipeilyviikolle, joka toteutetaan yhteistyössä Vuoristoretkien kanssa. Viikon päätavoitteena on nousta Alppien korkeimmalle vuorelle Mont Blancille (4 807 m). Mont Blanc ei ole kiipeilyllisesti kovin vaikea, mutta sen korkeus on haaste. Korkeuden takia on pakko akklimatisoitua, eli tottua ohuempaan ilmanalaan.

Viikon aikana teemme ensin kolmen päivän retken missä asumme sopivalla korkeudella vuoristomajoissa. Päivien aikana käymme myös läpi kiipeilytekniikkaa jääraudoilla ja hakuilla sekä sitä, miten köysistössä liikutaan jäätiköllä. Ohjelma on suunniteltu siten, että on vähän valinnan varaa itse huiputuspäivän suhteen jos sää ei suosi. Viikko ei vaadi aikaisempaa kiipeilykokemusta, mutta hyvää kuntoa.

Hinta: 1480 €/hlö. Osanottajien määrä: 4–8. Hintaan sisältyy: vuoristo-opas 6 päiväksi, majoitus vuoristomajoissa puolihoidolla (3 päivää), paikalliskuljetukset, kaikki hissimaksut, kaikki tarvittavat kiipeilyvarusteet (ei kenkiä).

Alppikiipeilykurssi kesällä 2015

Ennakkotietoa tulevasta monisosaisesta alppikiipeilykursista Suomessa ja Ranskassa kesällä 2015!

Kurssilla harjoitellaan alppikiipeilyn perusteet; reittien suunnittelu, köysistöjen muodosta-

minen, harjannekiipeily, railopelastus jne. ensin Suomessa ja kurssi huipentuu harjoitteluun ja kiipeilyyn Ranskassa.

Tarkempaa tietoa tulossa alkuvuodesta ja lisätietoja Kirsiltä; kirsi@alppikerho.fi.

moln.fi

KIIPEILYMATKOJA!

ESPANJA • ALASKA • NEPAL • SKOTLANTI

Tuoteuutuudet

Rock Empire Spectrum- valjaat

CE- hyväksytyt sekä kiipeilyyn että työhön. Kiinnityspiste edessä kiipeilyyn ja laskeutumiseen. Kiinnityspisteet sivuilla työasemointiin. Soveltuvat kiipeilyohjaajille, seikkailuyrittäjille, palo- ja pelastuskäyttöön, taktiseen armeijakäyttöön. Paino 650 g, väri musta, pikasoljet. Suositushinta 79 €

Mountain Shop Finland Oy

Body lasten rintavaljas

Säädettävä rintavaljas sporttikiipeilyyn. Käytetään aina yhdessä lasten istumavaljaiden (Petzl Macchu) kanssa. Mahdollistaa istumavaljaiden käytön nuoremmille lapsille. Voi tietyissä tilanteissa ehkäistä lapsen putoamisen istumavaljaista. Sh. 39,95 €

Vandernet Oy

Kab-olkalaukku köydelle

Sporttinen kiipeilijöille suunniteltu varustelaukku. Toimitukseen kuuluva integroitu kolmionmallinen 140 x 140 x 50 cm köysialusta Kapasiteetti jopa 110 metriä kiipeilyköyttä ja kiipeilyvarusteet. Värikoodatut kiinnityspisteet köyden päälle. Takuu 3 vuotta. Sh 64,95 €

Vandernet Oy

Aquila-valjaat

Uudenlaiset high-end kiipeilyvaljaat säädettävillä jalkalenneilla. Soveltuu hyvin tekniseen sporttikiipeilyyn ja vuorikiipeilyyn. Lämpömuokatussa laserleikatussa pehmusteessa yhdistyvät kuidut pehmusteeseen ilman saumoja, joten lantiovyö ja jalkalenne eivät muodosta kehoon lainkaan painepisteitä. 4 kokoa. Takuu 3 v. Valmistettu Bluesign-sertifioiduista ympäristöystävällisistä materiaaleista. Sh 135 €

Vandernet Oy

Ocun Ozone Plus & Ozone Lady

Rock Pillarin nimi on muuttunut Ocuniksi ja samalla suosittu Ozone-kenkämallista on lanseerattu kaksi uutta versiota. Ozone Plus on kuin normaali Ozone, mutta leveämmällä lestillä. Sopii suomalaiseen jalkaan. Ozone Lady on naisten oma Ozone kapeammalla lestillä ja matalammalla kantaosalla.

Sh 122 € | Bouldertehdas Oy

Macchu lasten istumavaljas

Lasten säädettävät istumavaljaat. Soveltuvat seinäkiipeilyyn, kalliokiipeilyyn ja muihin korkeanpaikan harrasteisiin. Paino jakautuu tasaisesti valjaaseen ja valjas tarjoaa lapselle erinomaisen mukavuuden myös pitkäaikaisessa roikkumisessa. Macchu muokkautuu lapsen kiipeilytaitojen ja koon kehityksen mukaan: Alussa voidaan käyttää Bodyrintavaljasta ja taitojen kehittyessä se voidaan jättää pois; myös säätöjen laajuus sallii suuren kasvuvaran. Yksi koko, joka riittää n. 4-9 vuotiaille. Takuu 3 vuotta. Sh 60 €

Vandernet Oy

Ocun WeBee 1, WeBee Quattro ja WeBee Lady

Ocunin WeBee- valjas on saavuttanut suosiota innovatiivisella rakenteellaan ja hyvällä hinta-laatusuhteellaan. Nyt perusmalli WeBee 3 on saanut rinnalleen kolme uutta valjasta. WeBee 1 on kevyt (330g) sporttivaljas neljällä varustelennkillä. WeBee Quattro soveltuu

esim. trädi-, alppi- tai vaikkapa bigwall-kiipeilyyn. Leveä, ergonominen vyötärölenkki, jossa kaksi kiristyssokea. Seitsemän varustelennkkiä, lisäksi haul bag-lenkki takana. Kaksi varmistuslenkkiä. Rakenteensa ansiosta kategoriassaan kevyt (660g).

Naisille WeBee Lady -yleisvaljas neljällä varustelennkillä ja säädettävillä jalkalenneilla.

Sh WeBee1 53 €
Quattro 95 €
Lady 63,5 €

Bouldertehdas Oy

Ocun Webee Quatro
Trädi/Bigwall –valjaat
Reippaasti varustelenkkejä
Tupla belayloopit
Äärimmäisen mukavat
95€

Ocun Webee 1
Kevyet sporttivaljaat
55€

Ocun Webee Lady
Kevyet sporttivaljaat
Naisten malli
65€

Ocun Ozone Lady
Ozonesta sirompi versio
120€

Ocun Ozone Plus
Ozonesta runsaampi versio
Leveämpi lesti
120€

**LISÄKSI JÄLJELLÄ OLEVAT WILD
COUNTRYN VALJAAT -30%!**

HIRUNDOS

Keveyden ja suorituskyvyn
saumatonta yhteistyötä.

Hirundos-valjaat ovat ihanteelliset vaativaan sporttikiipeilyyn.
Fuseframe-tekniikan ansiosta rakenne on poikkeuksellisen
kevyt ja mukava.

Access
the
inaccessible